

Til lovforslag nr. L 242. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 13. august 1990

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter

Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde og har herunder skriftligt stillet spørgsmål til skatteministeren, indenrigsministeren, energiministeren og justitsministeren. Herudover har skatteministeren og energiministeren besvaret spørgsmål i et samråd.

Skatteministeren har under samrådet oplyst, at den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse er en skærpelse i forhold til sædvanlig praksis ved ændringer af afgifter.

En række af de modtagne besvarelser er optrykt som bilag 1 til denne betænkning.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Bach, Kai Dige, A/S, og
Texaco.

En af disse henvendelser er optrykt som bilag 2 til denne betænkning. Herudover er der i bilag 3 og 4 optrykt materiale, som udvalget under alm. del har modtaget om afgiftsfri petroleum.

Der er af skatteministeren og af to mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren og de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet kan tilslutte sig, at afgiftshullet stoppes ved, at der indføres afgift af petroleum leveret i beholdere på 10 l, men finder, at der fortsat bør gælde en fritagelsesordning for betaling af petroleumsafgift for personer med fast bopæl i boliger, der efter deres indretning forudsættes opvarmet med petroleum leveret på dunk.

Socialdemokratiet henviser til beslutningsforslag nr. B 80 om en fritagelsesordning for petroleumsafgift, der vil give Folketinget tid til at udarbejde og vedtage en kompensationsordning, der vil være energipolitisk rigtig, vil give beboere i petroleumsopvarmede boliger en retfærdig kompensationsordning, vil være administrativt enkel og vil være neutral i forhold til samtlige landets kommuner.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet og de af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) oplyser, at et flertal af Fremskridtspartiets gruppe vil stemme for lovforslaget og de af ministeren stillede ændringsforslag.

Bet. o. lovf. vedr. afgift af visse olieprodukter

Når Fremskridtspartiet indgår i denne afgiftsforhøjelse, skyldes det alene to forudsætninger.

For det første var situationen den, at en genindførelse af petroleumsafgift var sket, uanset om Fremskridtspartiet medvirkede eller ej, hvorfor en aktiv forhandlingsdeltagelse blev valgt frem for passivt at se til, at andre partier genindførte afgiften. For det andet opnåede Fremskridtspartiet en række imødekommelser gennem et forlig med regeringen den 8. august 1990, herunder en forlængelse af boligpakken til den 1. januar 1991.

Et mindretal af Fremskridtspartiets gruppe vil stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af et *mindretal*(SF):

Til § 1

1) Den foreslåede ændring affattes således:

»§ 1, stk. 1, nr. 4, affattes således:

- »4) petroleum: 176 øre pr. l. Lejere, der bebor beboelseslejligheder, hvor anvendelsen af petroleum i dunke på højst 10 l er nødvendig for opvarmning af boligen, kan fritages for afgiften for maksimalt 1.200 l petroleum pr. år. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for administrationen heraf.«

Til § 2

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, RV, CD og KRF):

2) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. For virksomheder, der den 13. august 1990 var registreret efter lov om afgift af visse olieprodukter, finder loven anvendelse på petroleum, der fra og med den 14. august 1990 ud-

leveres fra virksomheden eller angives til fortoldning.

Stk. 3. For virksomheder, der efter § 3, stk. 1, skal registreres efter lov om afgift af visse olieprodukter, finder loven anvendelse på petroleum, der fra og med den 15. august 1990 udleveres fra virksomheden.«

Af et *mindretal*(S), tiltrådt af et *mindretal*(SF):

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2

3) I den under ændringsforslag nr. 2 foreslåede affattelse af § 2, *stk. 3*, ændres »15. august 1990« til: »14. august 1990«.

Til § 3

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, RV, CD og KRF):

4) Paragraffen affattes således:

»§ 3

Stk. 1. Virksomheder, der ikke allerede er registreret efter lov om afgift af visse olieprodukter, men som den 15. august 1990 har en beholdning af petroleum, skal anmelde sig til registrering inden den 21. august 1990 hos told- og skatteregionerne. Registreringen har virkning fra og med den 15. august 1990. Registreringspligten omfatter alene virksomheder, der på denne dato har en beholdning af ikke tidligere afgiftsberigtiget petroleum på mere end 1.000 l.

Stk. 2. Bestemmelserne i lov om afgift af visse olieprodukter finder anvendelse for virksomheder, som registreres efter stk. 1, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Registrering efter stk. 1 bortfalder, når virksomhedens beholdning af ikke afgiftsberigtiget petroleum er afsat eller forbrugt. Registrering medfører ikke ret til afgiftsfri tilførsel af olieprodukter.

Stk. 4. De i stk. 1 nævnte virksomheder skal sammen med anmeldelsen til registrering fremsende en opgørelse over lagerbeholdninger af

ikke afgiftsberigtiget petroleum pr. 15. august 1990.

Stk. 5. Virksomheder med en beholdning af ikke afgiftsberigtiget petroleum skal give told- og skattevæsenet adgang til at efterse virksomhedernes beholdninger af petroleum og gennemgå forretningsbøger og regnskabsmateriale m.v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skattevæsenet fornøden vejledning og hjælp ved eftersyn m.v.

Stk. 6. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger i forbindelse med registreringspligten efter stk. 1 og 4, straffes med bøde. § 22, stk. 3 og 4, og § 23 i lov om afgift af visse olieprodukter finder tilsvarende anvendelse.«

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 4

5) I den under ændringsforslag nr. 4 foreslåede affattelse af § 3, *stk. 1 og 4*, ændres »15. august 1990« til: »14. august 1990« (i alt 3 steder).

Bemærkninger

Til nr. 1

Forslagsstillerne forestiller sig, at ordningen omfatter de lejere, der bor i en helårsbolig, hvor der anvendes dunkpetroleum i petroleumsovne og -kaminer, hvor der ikke findes centralvarme og der ikke uden ændringer af varmeinstallationen kan fyres med andet end dunkpetroleum. Det foreslås, at ordningen administreres efter følgende model. Lejere, der bor i de nævnte petroleumsovarmede lejligheder, kan ved henvendelse til teknisk forvaltning i bopælskommunen underskrive en tro og love-erklæ-

ring om, at den pågældendes lejlighed opvarmes med petroleum. Teknisk forvaltning kan stikprøvevis ved hjælp af BBR-registret kontrollere, at lejligheden rent faktisk opvarmes med petroleum. Den pågældende erklæring fremvises ved køb af afgiftsfrit petroleum hos brændselshandleren.

Til nr. 2 og 4

Det oprindelige lovforslag inddrager virksomheder, der ikke er registreret, under afgiftspligten. Der er dog indsat en bundgrænse på 40.000 l for registrering.

Der har været rejst tvivl om, hvorvidt denne grænse vil indebære omgåelsesmuligheder.

Der foreslås nu i stedet, at der indsættes en særlig ikrafttrædelsesdato den 15. august 1990 for de ikke registrerede virksomheder. Samtidig fjernes bundfradraget på 40.000 l. Af administrative grunde foreslås en bagatelgrænse på 1.000 l. Herved friholdes f.eks. små detailhandlere for registreringspligten.

Til nr. 3 og 5

En afgiftsfritagelse for indehavere af bevilning til aftapning af afgiftsfri dunkpetroleum yderligere én dag vil kun bevirke, at petroleumsafgiftsfarven forlænges yderligere med denne ene dag. Denne afgiftsfri petroleum vil typisk være indkøbt for nogle dage siden til priser, der var væsentlig lavere end i dag, og vil derfor kunne afsættes med fortjeneste også efter et afgiftspålæg.

Efter Socialdemokratiets opfattelse strider det endvidere mod grundprincipperne i et retsamfund at behandle virksomheder, der fungerer ens, forskelligt, alene fordi de formelt er registreret forskelligt.

Socialdemokratiet finder derfor ikke grundlag for at forlænge petroleumsfarven yderligere.

Aagaard (KF) Else Theill Sørensen (KF) Pernille Sams (KF) Svend Heiselberg (V) nfmnd.
Skrumsager Skau (V) Glistrup (FP) Elisabeth Arnold (RV) Bente Juncker (CD)
Kofod-Svendsen (KRF) Helen Beim (S) Erling Christensen (S) Pia Gjellerup (S)
Klaus Hækkerup (S) Trøjborg (S) Stavvad (S) fmd. Bjørn Poulsen (SF) Jens Thoft (SF)

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren, justitsministeren og energiministeren samt disses besvarelse heraf

Spørgsmål til justitsministeren:

»Ad forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter (L 242).

Ministerens kommentarer udbedes til omstående artikel i Politiken den 10. august 1990 af professor, dr. jur. W. E. v. Eyben.«

Politiken den 10. august 1990

Unødvendigt at indkalde Folketinget

Skatteministeren kan selv løse problemet

Artiklen er skrevet før det nye politiske forlig om petroleumsafgiften og indkaldelsen af Folketinget til på mandag.

Det drejer sig om afgiften for petroleum på 10 liters dunke. Efter loven, således som den blev vedtaget i 1988, er der ingen tvivl om, at denne fritagelse for afgift gælder uanset persons anseelse. Også millionærer med pragtvillaer kan efter lovteksten nyde godt af denne fritagelse. Fremskridtspartiet har altså ret, når det siger, at loven ikke på det punkt indeholder nogen som helst begrænsning – ifølge den klare lovtekst.

Men dermed er spørgsmålet ikke afklaret tilstrækkeligt, juridisk set. Kristeligt Folkeparti har gjort gældende, at det under forhandlingerne i Folketinget var helt klart, at man kun ville hjælpe syge, ældre og andre svagtstillede i dårligt isolerede boliger.

At dette også er rigtigt, kan man let blive overbevist om ved at gennemlæse Folketingets forhandlinger. Fra 1986 til 1988 gjaldt der i disse tilfælde kun en regel om afgiftsnedsættelse, nemlig til en tredjedel, men i 1988 foreslog Fremskridtspartiet, at afgiften skulle falde helt bort. Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at afgiften i horribel grad fordyrer boligopvarmningen »især for syge, ældre og andre svagtstillede i ofte dårligt isolerede boliger«. Da den tidligere gældende ordning ikke havde givet anledning til fiskale vanskeligheder, var tiden inde til »helt at ophæve afgiften på dette

nødvendige fattigmandsgode«. Under forhandlingerne i Folketinget satte Fremskridtspartiet tal på: »Det drejer sig om 66.000 lejligheder i Københavns Kommune, og det gælder stort set kun lejligheder på Nørrebro og Vesterbro, eventuelt nogle lejligheder på Christianshavn og i tilsvarende kvarterer. (. . .) Derudover er der måske rundt omkring i landet ca. 20.000–25.000, sådan at det alt i alt er små 100.000 mennesker, det drejer sig om. Hvad enten det er på Nørrebro, Vesterbro, Christianshavn eller andre tilsvarende steder, drejer det sig overvejende om pensionister og folkepensionister, men også om førtidspensionister og andre, som faktisk sidder meget dårligt i det.« Og senere: »Vi kan få lunet noget op i disse de dårligste boliger, vi overhovedet har i dette land. Man kan vist roligt karakterisere de 66.000 eller 80.000 lejligheder, det her drejer sig om, som de absolut dårligste og dårligst isolerede, vi har.«

Såvel fra regeringsside som fra andre sider blev der fremsat betænkeligheder. »Der kan opstå ganske store misbrugsmuligheder, hvis man differentierer meget voldsomt mellem forskellige former for olieprodukters beskatning« (Socialdemokratiet). »SF kan støtte forslaget. Vi ved godt, at der kan være muligheder for misbrug i det, men på den anden side er hensigten rigtig.« »Vi er selvfølgelig også opmærksomme på, hvad der kan ske, hvis man helt fjerner afgiften på petroleum i dunke på 10 l, således at prisforskellen mellem petroleum, der ikke er afgiftsbelagt, og andre energiprodukter, der er afgiftsbelagt, bliver så stor, at der vil ske et utilsigtet brug af petroleum i 10 liters dunke« (Kristeligt Folkeparti).

Disse betænkeligheder blev imidlertid overvundet under udvalgsarbejdet. Ministeren svarede på en række spørgsmål: Hvis man hælder petroleum i en tank, samles den sandsynligvis i toppen, og når så olien er brugt, fyres der med

ren petroleum, det kræver justering af fyret, som ellers kan brænde sammen. Det er vanskeligt at ramme det rigtige blandingsforhold hele tiden. Almindelige oliefyre er godkendt til væsker med flammepunkt på over 55 grader, fyringsolie har flammepunkt på 70 grader, petroleum på 40 grader. »Et almindeligt oliefyre vil således ikke overholde de brandtekniske krav, hvis der anvendes ren petroleum. Skal de brandtekniske regler derfor overholdes, må petroleum højst udgøre ca. halvdelen af en sådan blanding.« Herudover nævnes besværet med leveringen og opbevaringen, og at incitamentet til at bruge dunke forøges, når prisdifferencen mellem de to slags petroleum forøges. Med det daværende prisniveau ville prisforskellen mellem fyringsolie og petroleum på dunke blive ca. 1100 kr. for 1000 liter. »Det må imidlertid anses for tvivlsomt, om den besparelse, der opnås ved iblanding af petroleum i fyringsolien, er af et sådant omfang, at det opvejer det besvær og den risiko, blanderen påtager sig«.

På dette grundlag blev loven herefter vedtaget, uanset at der også blev nævnt noget om farer for ulykker i de små hjem ude på Vesterbro og Nørrebro.

Det står altså ikke i lovens tekst og heller ikke i lovens motiver, at ordningen udelukkende kan bruges af de socialt dårligst stillede med elendige boliger. Men det er helt klart, at man som forudsætning for vedtagelsen har forestillet sig, at dunkene i praksis kun ville blive brugt af sådanne personer. Her tog man altså fejl. Den økonomiske gevinst sejrede over alle besværligheder og risici for ødelæggelse af oliefyre, brandulykker og den slags.

Spørgsmålet er så, om den slags forudsætninger under lovforarbejdet kan sejre over lovtæksten. Svaret er efter gældende ret et klart ja.

I de senere år har domstolene med Højesteret i spidsen anvendt lovmotiver i en sådan udstrækning, at de må betragtes som lovens forlængede arm. Det klassiske eksempel er en højesteretsdom fra 1951, der nægtede at pålægge en roebane på Lolland ansvar for en gnistskade på en nærliggende ejendom, uanset at loven klart ifølge sin titel angår al »jernbanedrift«, og erstatningsbestemmelsen undtagelsesfrit omfatter gløder fra lokomotiver på »jernbaner«.

Begrundelsen var, at udvalgets ordfører i Folketinget havde udtalt, at bestemmelsen kun gjaldt baner anlagt i henhold til vedtagne love,

således at f.eks. mergelbaner, tørvebaner og den slags småbaner ikke kom ind under begrebet. Det lollandske selskab havde endda i alt ca. 500 km jernbane, heraf 40 km med roetog med lokomotiver.

Denne respekt for lovmotiver er blevet yderligere forøget siden. Man kan nu diskutere, om ikke domstolene efterhånden viser for stor respekt for motivudtalelser. Men sådan er det altså.

Det vil derfor være helt i overensstemmelse med lovens motiver, hvis der i denne indlægges en begrænsning, der svarer til forudsætningerne under folketingsbehandlingen. Det synes derfor helt urimeligt og i hvert fald juridisk uden betydning at indkalde Folketinget for at ordne den sag. Hvordan man skal begrænse ordningen er det ikke min sag at udtale mig om. Det vil blive vanskeligt at begrænse køberkredsen ved at opregne dem, der kan få afgiftsfri petroleum, i en bekendtgørelse. At få ordningen afgrænset helt præcist til dem, man ønskede at hjælpe, ladser sig næppe gøre. Men en generel regel om, at sådan petroleum ikke må bruges i almindelige oliefyre, kunne måske komme på tale. Og i hvert fald burde man hejse et faresignal i overensstemmelse med de oplysninger, som blev givet af skatteministeren over for folketingsudvalget. Det må de kyndige finde ud af. For mig er det blot afgørende, at problemet kan og bør løses af skatteministeren uden Folketingets hjælp.

Det er så heldigt, at den almindelige olieafgiftslov, hvor særreglen om dunkene blev indsat, udtrykkeligt siger i sin § 28, at skatteministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven. Dette må da også gælde i forhold til den indføjede bestemmelse om dunkene. Han kan endda støtte sig til den afsluttede udtalelse fra 2. behandlingen af lovforslaget: »Jeg vil konkludere på Socialdemokratiets vegne, at vi ud fra det, jeg har sagt her, godt kan støtte forslaget og stemme for forslaget, men vi går ud fra, at skatteministeren vil leve op til at forhindre det misbrug, der eventuelt kunne være tale om i forbindelse med, at afgiften bliver nedsat.

Svar:

I artiklen i Politiken den 10. august 1990 har professor W. E. v. Eyben gjort sig til talsmand for, at det er unødvendigt at indkalde Folketinget.

get til gennemførelse af begrænsninger i adgangen til at købe afgiftsfri petroleum i 10-liters dunke.

Ifølge W. E. v. Eyben kan begrænsninger gennemføres administrativt af skatteministeren uden Folketingets mellemkomst.

Det fremgår af redaktionens bemærkninger til artiklen, at den er skrevet før det nye politiske forlig om petroleumsafgiften og indkaldelsen af Folketinget til gennemførelse af forliget.

W. E. v. Eyben støtter sin opfattelse på, at selv om loven om afgiftsfritagelse for petroleum i 10-liters dunke efter sin ordlyd gælder alle, så var det en klar forudsætning under lovforslaget, at loven kun ville blive anvendt af bestemte økonomisk svagt stillede personer.

W. E. v. Eyben anfører, at den slags forudsætninger efter gældende ret kan »sejre« over lovteksten.

Som hjemmel for skatteministeren til administrativt at begrænse adgangen til at købe afgiftsfri petroleum i 10-liters dunke anfører W. E. v. Eyben olieafgiftslovens § 28.

Ifølge denne bestemmelses stk. 8 kan skatteministeren fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en gennemførelse af petroleumsafgiften ifølge grundlovens § 43 kun kan ske ved lov og ikke administrativt ved bekendtgørelse eller på anden måde som forudsat i W. E. v. Eybens artikel.

Ifølge grundlovens § 43, 1. led, kan ingen skat pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov.

Ved »skat« forstås i almindelighed enhver offentligretlig bestemt ydelse til det offentlige, der ikke kan ses under synspunkt af at være vederlag for en speciel modydelse fra det offentlige side, jf. Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udgave v. Ole Espersen, side 838.

En petroleumsafgift som den omhandlede falder således klart ind under begrebet »skat« i grundlovens forstand.

Det er i den statsretlige litteratur nu almindeligt antaget, at bestemmelsen i grundlovens § 43 indeholder et bemyndigelsesforbud, således at regulering af skatter kun kan ske ved lov, jf. Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954) side 552, der er uddybet i Poul Andersens responsum i Folketingstidende 1956-57, tillæg B, sp. 527 ff, Alf Ross, a.st., side 488, jf.

side 836, og Max Sørensen, Statsforfatningsret (2. udgave v. Peter Germer), side 205 ff og 250 f.

Bestemmelsen i grundlovens § 43 er dog ikke til hinder for, at regler, som ikke vedrører skattebyrden, men kun den administrative ordning af påligning og opkrævning, træffes administrativt i henhold til bemyndigelse i lov, jf. Max Sørensen, a.st., side 207, og tilsvarende Alf Ross, a.st., side 836.

I det foreliggende tilfælde er der dog ikke tale om sådanne rent administrative gennemførelsesskridt, men, således som lovforslaget er lagt frem, om en egentlig afgiftspålæggelse.

Der kan således ikke antages at være hjemmel i den af W. E. v. Eyben omtalte bestemmelse i olieafgiftslovens § 28 til ved bekendtgørelse at fastsætte afgift for noget, som ved lov er meddelt afgiftsfritagelse.

Der vil heller ikke, som W. E. v. Eyben lægger op til, være hjemmel til administrativt at fastsætte begrænsninger med hensyn til den personkreds, som ved loven er meddelt afgiftsfritagelse.

En sådan begrænsning af personkredsen vil reelt indebære en afgiftspålæggelse for den udelukkede personkreds, og for at være i overensstemmelse med grundlovens § 43 kan det derfor efter Justitsministeriets opfattelse kun ske ved lov.

Hans Engell

Spørgsmål:

Ordlyden udbedes af den danske bestemmelse – der bestrides af EF-Kommissionen – om, at fyringsolie ikke kan indføres som rejsegods ud over 10 liter pr. rejse.

Svar:

Der vedlægges uddrag af rejsegodsbekendtgørelsen, der i § 4, stk. 3, indeholder 10-liter reglen for brændstof. § 4 i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 58 af 20. januar 1989 om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. har følgende ordlyd:

»Afgiftsfrihed for andre varer

§ 4. Ved indrejse i toldområdet kan rejsende afgiftsfrit medføre andre varer end de i §§ 1-3 omhandlede i følgende omfang:

1) Ved indrejse fra EF-medlemslande kan medføres varer til en værdi, der ikke overstiger 2.700 kr., jf. dog stk. 4. Der indrømmes dog ikke afgiftsfrihed for varer, hvis enhedsværdi overstiger 2.200 kr.

2) Ved indrejse fra andre lande kan medføres varer til en værdi, der ikke overstiger 350 kr.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 skal rejse med bopæl i toldområdet i alle tilfælde erlægge afgift ved indførsel af varer, der er erhvervet i fly – bortset fra parfumevarer, chokolade- og sukkervarer samt mindre rejseudstyrs-genstande – eller i skibe i Skagerrak, Kattegat, Øresund, Østersøen, Flensborg Fjord eller Vesterhavet, dog bortset fra 1 kg chokolade- og sukkervarer samt parfumevarer, når de er købt i skibe, hvor afgiftsfri proviantering med parfumevarer er tilladt. Af de nævnte varer, der er erhvervet i skibe mellem Danmark og tredjelande, erlægges endvidere de i § 5, stk. 2, nævnte landbrugsimportafgifter og andre afgifter ved

indførsel, som er fastsat som led i De Europæiske Fællesskabers fælles landbrugspolitik m.v.

Stk. 3. Afgiftsfrihed for brændstof i transportable beholdere er begrænset til 10 liter for hvert motorkøretøj.

Stk. 4. De i stk. 1, nr. 1, nævnte rejsende kan af varer, der er købt i ubeskattet stand i luft-havnskiosker, i fly og på skibe m.v., afgiftsfrit højst medføre varer til en værdi, der ikke overstiger 350 kr., jf. dog stk. 2. De pågældende rejsende kan herudover kun afgiftsfrit medføre varer, der er købt i beskattet stand i et andet EF-medlemsland, og således at de i alt afgiftsfrit højst kan medføre varer til en værdi, der ikke overstiger 2.750 kr.«

Spørgsmål:

Hvorledes vil tabellen se ud under forudsætning af, at L 242 vedtages uændret?

Svar:

Den ønskede tabel vil se således ud:

Oversigt over afgifter på dunkpetroleum siden indførelsen af punktafgift den 22. marts 1986

Periode	1	2	3	4	1 + 2 + 3 + 4 Pris i alt	2 + 3 + 4
	Pris uden punktafgift, ambi og moms					Punktafgift
	øre/liter	øre/liter	øre/liter	øre/liter	øre/liter	øre/liter
22.03.86–13.12.87	240	60	0	66,0	366,0	126,0
14.12.87–31.12.87	240	57	0	65,3	362,3	122,3
01.01.88–31.12.88	240	57	7,6	67,0	371,6	131,6
01.01.89–13.08.90	240	0	6,2	54,2	300,3	60,3
14.08.90–	240	176	10,7	93,9	520,5	280,5

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere holdbarheden og betydningen af følgende udsagn:

»Petroleum med flammepunkt over 55 grader anvendes ofte i 2-kammerkedler, hvor det ene kammer kan anvendes til flydende og det andet til fast brændsel. I disse kedler fortrænges anvendelsen af meget miljøbelastende fast brændsel såsom aviser, affaldstrø (trykimpregneret/malet), våde bleer osv.

Der er her tale om familier, som ofte er dårligt stillet økonomisk og socialt. På grund af at

de kan spare nogle penge ved selv at tappe opvarmingspetroleum, opnår de mulighed for, at de kan klare at betale varmeregningen i deres ofte dårligt isolerede boliger.

Dette ønskværdige forhold er blevet langt mere udtalt i det sidste halve års tid som følge af den massive oplysning om dunkpetroleumsbilligheden, som medierne har givet så fremtrædende plads.

Svar:

Som allerede nævnt i min besvarelse af notatet af 28. maj 1990 (bilag 235) kan det vel ikke afvises, at petroleum i dunke kan have erstattet afbrændingen af affald og lignende hos folk med 2-kammerkedler. Jeg har imidlertid ingen oplysninger om, i hvilket omfang det skulle være sket.

Spørgsmål:

Ministeren bedes specificere og uddybe følgende udtalelse, som han fremsatte på side 4 i udvalgets bilag 2:

»EF-Kommissionens forslag opererer med en væsentlig lavere afgift på fyringsolie.«

Svar:

EF-Kommissionen har i sit forslag om harmonisering af punktafgifterne for mineralolier foreslået, at fyringsolie beskattes inden for afgiftsbåndet 47-53 ECU pr. 1.000 liter. Med en ECU-kurs på ca. 8 kr. svarer det til ca. 40 øre pr. liter. Den gældende danske afgift på fyringsolie er som bekendt 176 øre pr. liter.

Spørgsmål:

Hvor stor en del af de i ministerens oplysninger anførte salg af fyringspetroleum må antages at være videresolgt som brændstof til dieselbiler?

Svar:

Jeg har i pressen set forskellige forlydender om, at fyringspetroleum også skulle kunne anvendes i dieselbiler. Fyringspetroleum skulle efter det oplyste kunne iblandes dieselolien i et vist blandingsforhold. Jeg har dog bemærket, at forskellige eksperter samtidig har manet til

forsigtighed omkring noget sådant, vel nærmest har frarådet det. Jeg har ikke oplysninger, der viser, i hvilket omfang en sådan opblanding skulle have fundet sted.

Spørgsmål:

Under henvisning til punkt 4 og 16 i bilag 235-notatet af 28. maj 1990 spørges, hvorvidt EF's regler (f.eks. Direktiv nr. 189 af 1983 som ændret ved Direktiv nr. 182 fra 1988) indebærer, at et lovforslag som det af skatteministeren den 13. august 1990 fremsatte om ændring i den tekniske grænsedragning, så et hidtidigt afgiftsfrit produkt nu henføres under en afgiftsklasse, først kan iværksættes senere end den i lovforslaget omhandlede straksikrafttræden (antagelig tidligst et halvt år efter, at lovforslaget er notificeret til EF-Kommissionen). Problemet er jo kommet meget stærkere i fokus, efter at sommerens vækst i salg af afgiftsfrit fyringspetroleum som hovedårsag har haft energiministerens store opkøb i EF-medlemslandet Spanien af den pågældende vare, hvorfor spansk eksport bliver et af de store ofre for det fremsatte lovforslag om betydelig handelshindring i samhandelen mellem EF-landene.

Svar:

Som anført i min besvarelse til punkterne 4 og 16 i bilag 235-notatet af 28. maj 1990 mener jeg ikke, at der kan rejses tvivl om Folketingets ret til at lægge afgift på den petroleum, som hidtil har været afgiftsfri. Der er ikke som anført i spørgsmålet tale om ændring af en teknisk grænsedragning eller indførelse af nye tekniske specifikationer, som eventuelt kunne henhøre under EF's informationsprocedureregler.

ENERGIMINISTEREN

13. august 1990

Til Folketingets Skatteudvalg

I fortsættelse af samrådet tidligere i aften kan jeg oplyse, at Dansk Olieforsyning A/S i 1990 har indkøbt 60.000 tons (75 mio. liter) jet fuel/fyringspetroleum.

De 60.000 tons er kommet i 3 ladninger à 20.000 tons. Første ladning kom i maj, og ved månedsskiftet juli/august er kommet yderlige-

re to ladninger à 20.000 tons som følge af olie-selskabernes øgede efterspørgsel efter fyrings-petroleum.

Dansk Olieforsyning A/S har ageret som mellemhandler på rent kommercielle vilkår. Videre-salget har i øvrigt været en god forretning for Dansk Olieforsyning A/S.

Med venlig hilsen
JENS BILGRAV-NIELSEN

Bilag 2

En henvendelse til udvalget

kai dige bach

Herlev, den 13. august 1990

Til skatteministeren

Vedrørende petroleum:

Selv om ministeren tidligere til os har givet udtryk for, at man først til oktober ville tage lovgivningsinitiativ, er vi enige i, at der nu på baggrund af de seneste måneders udvikling (som vi forudsagde den i foråret til såvel udvalg som ministre) i dag gennemføres en lovgivning.

Vi vil imidlertid gerne advare mod en uhen-
sigtmæssig lovgivning.

1. Den eneste måde, hvorpå man kan undgå en længere varende omgåelse, er at afslutte enhver form for levering af afgiftsfri petroleum til endeforbrugere på én og samme dag. Hvis man vil tilgode problemer med lager-

beholdninger i distributionssystemet, kan man udskyde sluttidspunktet med 24 eller 48 timer.

2. At begunstige forbrugere efter deres anvendelse af fyringsprodukt-*art* (via tilskud baseret på klippekort eller anden form for registrering) frygter vi vil føre til fortsatte omgø-
elser.

Sociallovgivningen hører ikke hjemme i skatte- og afgiftslovgivningen. Det vil være overordentlig uhen-
sigtmæssigt og fortsat res-
sourcemspild at lovgive, så forbrugerne får en tilskyndelse til at skifte fra et rationelt fyringsprodukt til et andet og reelt dyrere produkt.

Med venlig hilsen

kai dige bach a-s

KNUD GLEIE

direktør

Bilag 3

Nogle af udvalgets spørgsmål under alm. del til skatteministeren og energiministeren om afgiftsfri petroleum og disses besvarelse heraf*Spørgsmål 130:*

Udvalget ønsker en redegørelse for, hvor mange penge olieselskaberne har anvendt til ekstraordinært indkøb af 10-liters dunke.

Svar:

Resultatet af en rundspørge hos olieselskaberne, som Oliebranchens Fællesrepræsentation har medvirket i, viser, at olieselskabernes udgift til indkøb af 10 liter-dunke i 1990 har været i størrelsesordenen 5,5 mio. kr. ekskl. moms.

Der foreligger ikke fra selskaberne nogen præcise oplysninger om størrelsen af de ordinære indkøb af petroleumsdunke.

Et enkelt selskab har dog oplyst, at dets indkøb af dunke i 1990 ca. svarer til det samlede indkøb for hele 1989, medens et andet selskab har oplyst, at hele indkøbet af dunke i 1990 må anses for ekstraordinært.

Jeg kan oplyse, at Told- og Skattestyrelsen ikke ligger inde med konkrete oplysninger, men det må antages, at også andre virksomheder end olieselskaber, der handler med dunkpetroleum, har foretaget ekstraordinære indkøb af 10 liter-dunke.

Spørgsmål 131:

Der ønskes et skøn over statens indtægtstab i forbindelse med salg af afgiftsfri petroleum både for så vidt angår energiafgift og moms.

Svar:

I forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1989 besluttede Folketinget at fjerne den reducerede afgift på petroleum i dunk. Afgiften var før 57 øre pr. liter, mens petroleum i tank og almindelig fyringsolie begge var og er afgiftsbelagt med 176 øre pr. liter. Provenutabet ved at fjerne den særlige dunkafgift blev anslået til 20 mio. kr.

Salget af dunkpetroleum indbragte i 1987 ca. 20 mio. kr. og i 1988 ca. 16 mio. kr. i afgift.

Salget af dunkpetroleum efter afgiftsnedsettelsen forløb i det meste af 1989 parallelt med salget, før afgiften blev fjernet. I slutningen af 1989 kan man dog konstatere en vis stigning i forbindelse med, at enkelte olieselskaber begyndte at markedsføre en særlig slags petroleum til villakunder m.fl. Det samlede salg i 1989 oversteg dog ikke salget i 1988, og provenutabet ved fjernelse af den reducerede petroleumssats blev i 1989 på ca. 16 mio. kr.

I 1990 har salget af dunkpetroleum taget et opsving, jf. vedlagte oversigt over salget af dunkpetroleum fra januar 1987 til juli 1990. Hvis mersalget i de første 7 måneder på 65-70 mio. liter har fortrængt fuldt afgiftspligtig fyringsolie i samme mængde, kan provenutabet herved anslås til 115-125 mio. kr.

De anførte provenuvirkninger er virkningerne på kontoen for olieafgift. Ved overslag over provenuvirkningerne af ændringer i punktafgiftssatser på momspligtige varer anføres sædvanligvis beløbet inklusive moms under forudsætning af uændret forbrug.

Momsen medregnes for at kunne sammenligne provenuvirkningerne af ændringer i punktafgifter med ændringer i direkte skatter, overførsler eller ikke momspligtige afgifter (vægtafgift).

Hvis man således f.eks. giver en skattelettelse på 1.220 kr., kan forbruget stige med 1.220 kr. Momsen heraf er 220 kr. Hvis forbruget uden afgift og dermed aktivitetsniveauet skal være uændret, er det nødvendigt enten at nedsætte overførslerne til borgerne med 1.220 kr. eller at forhøje en momspligtig vareafgift med 1.000 kr.

Når man derimod foretager en isoleret nedsettelse af en punktafgift, er der ikke grund til at forvente nogen effekt på de bogførte momsindtægter. Momsprovenuet vil dog falde fra det forbrug, hvor afgiften sættes ned, men befolk-

ningen vil sandsynligvis anvende de sparede udgifter til andet momsbelagt forbrug.

I det foreliggende tilfælde, hvor husstandene erstatter afgiftspligtig fyringsolie med afgiftsfri

petroleum, er det således alene olieafgiftsprovenuet, der falder, mens de bogførte momsindtægter næppe bliver påvirket.

Salget af afgiftsbegunstiget petroleum i 10 liter dunke

Millioner liter	1987	1988	1989	1990
Januar	7,7	3,3	3,0	9,0
Februar	4,4	3,9	2,7	13,2
Marts	5,2	4,3	2,3	10,3
April	2,4	2,1	1,8	6,4
Maj	0,6	0,5	0,6	8,0
Juni	0,6	0,2	0,5	6,1
Juli	0,5	0,3	0,3	27,6
Januar-juli	21,4	14,6	11,2	80,6
August	0,5	0,5	0,9	
September	1,2	1,2	1,8	
Oktober	2,4	2,6	3,9	
November	3,4	4,2	4,7	
December	4,9	5,6	6,7	
Hele året	33,8	28,6	29,1	

Kilde: Told- og Skattestyrelsen

Spørgsmål 132:

Idet der henvises til centerchef i Norsk Hydro Jan Michaels' omtale af »et smart pumpe-system«, jf. omstående artikel fra Frederiksborg Amts Avis fra den 27. juli 1990, ønskes en nærmere redegørelse for, hvordan dette pumpe-system virker, hvor leveringen af den afgiftsfri petroleum finder sted, og for, hvorvidt denne fremgangsmåde efter ministerens vurdering er i overensstemmelse med gældende ret.

Svar:

Jan Michaels, Norsk Hydro A/S, har oplyst, at selskabet kører petroleum ud til kunderne i 10 liter-dunkene. Petroleumten hældes herefter over i en medbragt tromle, hvorfra den pumpes over i kundernes olietanke.

Da afgiftsfrigtagelsen for petroleum i 10 liter-dunke ifølge olieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, alene er betinget af, at petroleumten afsættes i beholdere på 10 liter, er jeg af den opfattelse, at det må afhænge af de nærmere omstændigheder, hvorvidt denne betingelse er opfyldt.

(Den i spørgsmålet nævnte artikel er ikke optrykt her).

Spørgsmål 134:

Hvad er varmeudgiften pr. år for en typisk lejlighed på 65 m², der opvarmes med petroleum (ekskl. varmt vand)?

Svar:

Varmeforbruget varierer afhængig af isoleringsgrad og af, hvilken rumtemperatur beboerne ønsker.

Med udgangspunkt i et varmeforbrug på 1.500 liter, som er typisk for lejligheder, der bebos af pensionister, kan det beregnes, at varmeudgiften ekskl. varmt vand er på ca. 4.500 kr. ved de aktuelle forbrugerpriser.

Spørgsmål 135:

Kan ministeren oplyse, hvor mange varme-centraler (hvor stort årligt forbrug) der efter varmeplanlægningen er bundet til en bestemt brændselsform og derfor er afskåret fra at bruge afgiftsfri petroleum (leveret på dunke), og

hvor mange varmecentraler (hvor stort årligt forbrug) der ikke er bundet til en bestemt brændselsform?

Spørgsmål 136:

Kan energiministeren oplyse, i hvilket omfang der kan gives dispensation fra varmeplanlægningens bestemmelse om brug af en bestemt brændselsform, og i hvilket omfang der er eller vil blive givet dispensation til brug af afgiftsfri petroleum?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålene for Energistyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Cirka 11 pct. af brændselsforbruget i fjernvarmeværkerne i 1989 udgjordes af olie, heraf udgjorde gasolie (inkl. dieselolie og spildolie) ca. 3 PJ og fuelolie ca. 2,3 PJ. Det samlede brændselsforbrug var på ca. 52 PJ.

Foruden olie bruges naturgas, biogas, kul, affald, halm, træ m.v. i fjernvarmeforsyningen. Ingen af disse brændsler må erstattes med olie uden godkendelse af brændselsskift ifølge varmemeforsyningsloven. Endvidere kræver omlægning af brændselsforsyningen fra disse brændsler til olie ombygning af anlæggene.

På spids- og reservelastcentralerne anvendes typisk gasolie af hensyn til denne olietypes evne til at kunne lagres i flydende form uden opvarmning. På grund af prisforskellene mellem de forskellige olieprodukter er det kun gasolie, det har været på tale at erstatte med afgiftsfri petroleum (på dunke). Det vil sige, at kun ca. 6 pct. af brændselsforbruget teoretisk vil kunne erstattes med petroleum.

Energistyrelsens hidtidige praksis vedrørende brug af forskellige fossile olieprodukter har været, at skift imellem forskellige olietyper ikke har været godkendelsespligtige. Der har derfor heller ikke været givet dispensationer for brug af en bestemt brændselsform i forbindelse med skift mellem brug af forskellige olietyper.

Under henvisning til det lovforslag, som regeringens agter at fremsætte, om ophævelse af afgiftsfritagelsen af petroleum på 10-liter dunke kan det tilføjes, at fjernvarmeværkers og varmecentralers eventuelle ønsker om at anvende petroleum på 10-liter dunke vil bortfalde ved en sådan ændring.«

Jens Bilgrav-Nielsen

Spørgsmål 138:

Hvor meget fyringspetroleum og/eller anden boligopvarmningsbrændstof kan afgiftsfrit føres over den dansk-tyske grænse pr. rejse, dels før 1991, dels fra 1. januar 1991, dels under forudsætning af, at Danmark EF-medholdeligt kan opretholde sine på egen hånd iværksatte særrestriktioner, dels under forudsætning af, at disse tilsidesættes.

Svar:

Rejsende kan uden for bilens tank medtage højst 10 liter brændstof. Dette følger af de gældende rejsegodsregler, og der forventes ingen ændringer heri efter 1. januar 1991. Denne begrænsning fortolkes her i landet således, at den også omfatter fyringsolie og andre brændselsolier.

EF-Kommissionen er uenig i denne fortolkning og har i foråret netop anlagt sag mod Danmark ved EF-Domstolen for overtrædelse af EF's rejsegodsdirektiv. Hvis Danmark ikke får medhold ved EF-Domstolen i dette spørgsmål, kan reglen selvsagt ikke uden videre opretholdes. Hvilke konsekvenser det vil få, vil i givet fald afhænge af dommens nærmere udformning og præmisser, samt hvilke regler m.v. for samhandel med energiprodukter der i øvrigt vil komme til at gælde for privates indførsel.

Spørgsmål 139:

En udtømmende redegørelse udbedes for den nuværende status i de EF-aktioner, som er i gang mod Danmark, og hvis udfald kan få betydning for grænsehandelsindførsel af fyringspetroleum og/eller andet boligopvarmningsbrændstof.

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 138.

Spørgsmål 141:

Hvor stor skønnes effekten at have været på salget af fyringspetroleum i sommeren 1990 af den enormt store reklamekampagne, der har fundet sted i form af, at radioavis, aviser, fjernsyn og andre medier har talt og talt om den besparelse, forbrugeren kunne få, hvis han skynd-

te sig at købe ind før nærværende »regeringsindgreb« (folketingslovvedtagelsen), der var lige på trapperne.

Svar:

Salget af dunkpetroleum efter afgiftsnedsettelsen fra 1. januar 1989 svarede i det meste af 1989 til salget, før afgiften blev fjernet. I slutningen af 1989 kunne dog konstateres en vis stigning i forbindelse med, at enkelte olieselskaber begyndte at markedsføre en særlig slags petroleum til villakunder m.fl.

I 1990 har salget af dunkpetroleum taget et opsving. Stærkt medvirkende hertil har uden tvivl været den megen presseomtale af muligheden for at anvende afgiftsfri dunkpetroleum i stedet for fyringsolie.

Effekten af presseomtalen kan ikke opgøres konkret. Det er imidlertid meget sandsynligt, at oplysningerne i pressen har tilskyndet mange olieklunder til at købe petroleum. Eventuelle betænkeligheder ved at anvende petroleum i stedet for fyringsolie er formentlig blevet mindre hos de fleste, når mange andre tilsyneladende gør det ifølge pressen. Desuden er der i dagspressen fremkommet praktiske oplysninger om, hvilke selskaber der markedsfører dunkene.

Mens det i første halvår af 1990 var de mindre olieselskaber, der markedsførte petroleum i dunk til villakunder, er de store selskaber gået ind på markedet i juli. Dette må forventes at medføre yderligere en stigning i salget af dunkpetroleum til olieklunder, hvis ikke afgiftsfritagelsen ophæves.

Spørgsmål 142:

Hvilke bemærkninger har ministeren til ikrafttrædelsestidspunktet af eventuel indførelse af energiafgift på fyringsdunkpetroleum i relation til hans udtalelser efter indgåelsen af finanslovsforslaget i december 1988 om, at forliget nødvendigvis måtte ændres – og blev ændret – så ikrafttrædelsen skete den 1. i en måned (1. januar 1989), mens det var teknisk umuligt med ikrafttræden på anden dato ifølge ministerens udtalelser dengang?

Svar:

Som udgangspunkt er det i punktafgiftslove mest hensigtsmæssigt at gennemføre ændringer i afgiftssatser med virkning fra et måneds-

skifte. Det vil således være administrativt lettere for både de berørte virksomheder og for told- og skattevæsenet. Sker ikrafttrædelsen midt i en måned (afgiftsperiode), betyder det, at virksomhederne i deres afgiftsangivelser skal opgøre salget henholdsvis før og efter ændringen.

Dette udgangspunkt må selvfølgelig fraviges, når der i forbindelse med indførelse af nye afgifter eller afgiftsforhøjelser foreligger en særlig risiko for hamstring og dermed behov for en hurtig ikrafttrædelse. Ved indførelsen af en afgift også på petroleum i dunke må ikrafttrædelsen i den foreliggende situation derfor skulle ske snarest efter fremsættelsen af et lovforslag.

Spørgsmål 143:

Hvad ville afgiftsprovenuet blive for naturgas, hvis den blev pålagt en afgift svarende til 1,76 kr. + moms + arbejdsmarkedsafgift på fyringsolie?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for energiministerens, som har indhentet følgende udtalelse fra Dansk Olie og Naturgas A/S. Jeg kan henholde mig til udtalelsen:

»Hvis der i 1990 havde været pålagt afgift på naturgas til rumopvarmning svarende til 1,76 kr./1 fyringsolie, ville det ekstra afgiftsprovenu for 1990 blive godt 1,5 mia. kr. Det ekstra afgiftsprovenu for 1991 ville tilsvarende andrage godt 1,8 mia. kr. Stigningen fra 1990 til 1991 skyldes dels salgsforventninger, dels virkningen af et mildt første halvår 1990 i forhold til en forventning om et normalt graddageår i 1991.

Provenuet for 1990 fremkommer på følgende vis:

DANGAS forventer, at der i 1990 afsættes følgende mængder (mio. m³):

Naturgastarif	509,4	
heraf erhvervssalg	156,1	353,3
Fjernvarmetarif	470,4	
heraf erhvervssalg	49,0	421,4
I alt		774,7

Erhvervssalget er fratrukket, idet dette salg i dag er afgiftsfritaget.

Afgiften på 1,76 kr./1 fyringsolie svarer til 1,958 kr./m³ naturgas.

Afgiftsprovenuet er derfor:

774,7 mio. m³ × 1,958 = 1.517 mio. kr.

Hertil kommer arbejdsmarkedsbidrag og moms på i alt 380 mio. kr., som allerede i dag tilfalder statskassen, idet naturgas sælges til samme pris som fyringsolie inkl. afgift, af hvilket beløb der betales moms og arbejdsmarkedsbidrag.«

Spørgsmål 144:

Hvordan er den aktuelle situation i EF-foreberedelserne til hel eller delvis harmonisering af energiafgifter?

Svar:

Der er hidtil kun sket meget få fremskridt i retning af en harmonisering af punktafgifterne i EF. Dette skyldes, at afstandene mellem medlemslandene er meget stor. Der har i foråret kun været holdt et enkelt møde om Kommissionens forslag om harmonisering af satserne for energiprodukter. Kommissionen forventes til efteråret at komme med forslag til procedurerne for samhandel med punktafgiftspligtige varer samt afgiftsstrukturen. Det forventes, at de næste drøftelser vil dreje sig om disse forslag, der altså endnu ikke er fremlagt. Det tilføjes, at der også er en stigende miljøpolitisk interesse i EF for energiafgifterne.

Spørgsmål 145:

Hvilke kommentarer har ministeren til oplysningen i Børsen for 6. august 1990 om, at EF har henstillet, at Danmark nedsætter literafgiften på fyringsolie fra 1,76 kr. til EF-gennemsnit 0,39 kr. og også sletter momsen (inkl. arbejdsgiverafgift) på 24,5 pct. (også af afgiftsdelen af prisen)?

Svar:

Ifølge artiklen i Børsen foreslår Oliebranchens Fællesrepræsentation, at Danmark nedsætter afgiften af fyringsolie til det af Kommissionen foreslåede niveau, dvs. fra 1,76 kr./liter til 39 øre/liter.

Dette vil regeringen ikke kunne acceptere. Regeringen er også modstander af, at der indføres en differentieret lav moms af energileverancer, som Kommissionen har foreslået.

Spørgsmål 146:

Hvordan beskattes fyringsolie i Vesttyskland?

Svar:

Afgiften i Vesttyskland er 58,20 DM pr. 1.000 liter fyringsgasolie. Med en vekselkurs på ca. 3,80 kr./DM svarer det til omkring 222 kr. pr. 1.000 liter.

Spørgsmål 147:

Hvilke problemer opstår i relation til diesel, fiskeolie og lampeolie, hvis fyringspetroleumsafgiften sættes til 176 øre pr. liter plus moms og arbejdsgiverbidrag?

Svar:

Indførelsen af en afgift på petroleum i dunke anses ikke for at kunne skabe særlige problemer i relation til de øvrige afgiftsbelagte olieprodukter. Dieselolieprodukter ses således ikke at kunne blive berørt heraf.

Brugen af fiskeolie til afbrænding i varmekværker og lignende er undergivet regulering i varmforsyningsloven. Der er ikke grundlag for at antage, at fiskeolie skulle kunne erstatte dunkpetroleum i almindelige oliefyr.

Endelig skønnes lampeolie ikke at kunne finde anvendelse til opvarmning, først og fremmest fordi prisen vil være væsentlig højere end prisen for fyringsolie inkl. olieafgiften. Hertil kommer, at brugen af lampeolie til afbrænding i oliefyr vil være forbundet med tekniske problemer.

Spørgsmål 148:

Udvalget ønsker en redegørelse for, hvor store dele af det i 1990 som dunkpetroleum indberettede salg der må antages at være rigtig petroleum, og hvor store dele der er enten fyringsvæsker, som skulle have været afgiftsbelagt efter gældende lov, eller som i virkeligheden er afgiftsfri uden at være petroleum, og som derfor lovligt kunne være kørt ud i tankvogn, hvis ikke befolkningen af medierne var oppisket til at tro, at de absolut skulle have det afgiftsfrie i 10-litersdunke?

Svar:

Jeg kan oplyse, at ud over et enkelt tilfælde, hvor der er solgt et blandingsprodukt, er told- og skattevæsenet ikke bekendt med, at der er

sket uberettiget salg af olieprodukter i 10 literdunke.

Den iværksatte kontrol af virksomheder, der handler med dunkpetroleum, er dog endnu ikke afsluttet.

Jeg har i pressen set, at et enkelt selskab har solgt et terpentinlignende opløsningsmiddel på dunke i stedet for fyringspetroleum. Det indberettede salg vedrører kun varer omfattet af olieafgiftsloven og derfor ikke det pågældende produkt.

Bilag til bet. o. lovf. vedr. afgift af visse olieprodukter

Bilag 4

Nogle af de henvendelser, der under alm. del er tilgået udvalget vedrørende afgiftsfri petroleum samt skatteministerens og justitsministerens kommentarer hertil

Skatte- og Afgiftsudvalget
(Alm. del – bilag 230)

15. maj 1990

Mogens Glistrup (FP)

Hr. skatteminister
Anders Fogh Rasmussen

Hvorvidt kan du bekræfte følgende udsagn om dunkpetroleum med flammepunkt over 55 grader:

1. Den sælges næsten udelukkende til socialt svagt stillede såsom folk, der bor i landarbejderboliger og/eller hænger langt ude i tvangsauktionsrisiko, mens mere velstillede ikke indlader sig på besværet med at tappe deres opvarmingsolie på 10 liters-dunke. De får udbragt nogle tusinde liter i tankvogn, mens aftapning i nogle få 10 literdunke er møjsommeligt, til dels snavset arbejde for frysende fattigfolk, hvis portemonæers indhold ikke strækker videre end til små indkøb ad gangen.

2. Den er så lidt brandfarlig, at den er nede i en lavere brandfareklasse end anden petroleum.

3. Den er langt mere miljøvenlig end anden petroleum og fyringsolie blandt andet ved at indeholde 80 pct. mindre svovl.

4. Den er petroleum efter de internationale definitioner heraf, hvor der alene afgrænses for flammepunkt under 40 grader, så særskilt dansk behandling, der væsentlig forskelsbehandler petroleum under og over 50 graders flammepunkt, vil være en handelshindring i relation til EF-regler. Det førende internationale værk – H. E. Krex: »Maskin Stabi« (6. udgave, 1978) – anfører endog 55 grader som det typiske flammepunkt for petroleum. Danmarks Tekniske Højskoles Institut for Kemiteknik udtaler 12. marts 1990:

»At benytte flammepunktet 55 grader C som

kriterium for, om en given væske er petroleum, forekommer helt urealistisk og arbitrært.«

5. Der er reelt ikke tale om nogen nævneværdig stigning i salget af afgiftsfri petroleum. Når statistikken viser noget andet, skyldes det:

a) Hamstringsbølgen som følge af intens offentlig omtale fra begyndelsen af 1990 af, at nu ville skattemyndighederne stoppe salg af petroleum med flammepunkt over 55 grader, og

b) store udenlandske olieselskaber markedsførte fra slutningen af 1989 på det danske marked produkter, der foregav at være afgiftsfri petroleum, men som i virkeligheden repræsenterede lovovertrædelser, for hvilke der nu verserer sager mod olieselskaberne, uden at de pågældende salg er pillet ud af statistikken vedrørende afgiftsfri petroleum.

6. Optakten til at indføre flammepunktsgrense i loven var pres fra de nævnte udenlandske olieselskaber, som ønskede at ramme et mindre, dansk firma (Haahr Benzin), som har investeret meget betydelige beløb i produktionsanlæg m.v., og her fremstilles blandt andet den miljørigtige petroleum med alle de – socialt som sikkerhedsmæssigt – gode egenskaber, som petroleum med flammepunkt på op mod 60 grader frembyder sammenlignet med petroleum med flammepunkt under 50 grader. Genneførelse af det påtænkte lovforslag vil derfor først og fremmest være en bistand til den internationale oliekapital for at genere et mindre, men initiativrigt dansk firma, der har udviklet et nyt opvarmingsbrændsel med fremtid i sig, hvis ikke skattevæsenet hindrer dette – et pro-

dukt, som ingen anden på det danske marked (p.t.) er i stand til at producere.

7. Et lovforslag som det af dig påtænkte vil indebære, at de folk, der nu køber petroleum som godkendt ved moms-nævnsafgørelsen af 18. april 1990, i stedet vil købe petroleum med flammepunkt på ca. 49 grader og derefter uden kontrol derhjemme opblende det med afgiftsfri fiskeolie, eller hvad de nu kan få fat på.

8. EF-harmoniseringen må forventes at indebære, at Danmark ikke kan opretholde forskellige petroleumsafgifter bestemt efter flammepunktshøjde.

9. EF-harmoniseringen må forventes at indebære, at den danske fyringsolieafgift ikke vil kunne opretholdes – i al fald slet ikke på det nuværende niveau.

10. Petroleumssalg foregår alene over nogle forholdsvis få bevillingshavere. Kontrol med misbrugere føres derfor langt mere effektivt ved at lade de pågældende betale for kontrol med, at de ulovligheder, som de store olieselskaber har drevet med sammenblanding af produkter, ikke kan fortsætte.

11. Optakten til den nuværende aktion var et middagsarrangement afholdt af Oliebranchens Fællesrepræsentation for politikere og embedsmænd. Både i formandstalen og på anden måde hetzedes her mod det nye danske petroleumprodukt med flammepunkt over 55 grader. Hele det politiske initiativ, der har ført frem til dit lovudkast, kan spores tilbage til den udvikling, som sattes i gang ved den nævnte oliemiddag.

12. En gennemførelse af dit lovforslag vil begunstige københavnere i forhold til socialt lige så vanskeligt stillede personer i det jysk-fynske område.

13. Toldvæsenet har meget indgående og på højt niveau gennemanalyseret det eneste danske produktionsanlæg (i Aabenraa) for den ufarlige petroleum med det høje flammepunkt og fundet alle de tekniske anklager, der var rettet herimod, aldeles forfejlede.

14. Petroleum med flammepunkt over 55 grader er bedre egnet til petroleumsovne og -kaminer i den ældre boligmasse end petroleum med flammepunkt under 50 grader.

15. EF-Kommissionen har rejst anklage mod Danmark ved EF-Domstolen, fordi vi forsøger at hindre grænsehandelsimport af petroleum med flammepunkt over 40 grader, og i det indre marked vil afgiftsfri petroleum med flammepunkt over 55 grader under alle omstændigheder kunne indkøbes i andre EF-lande.

16. Justitsministeriets skrivelse af 30. marts 1990 om EF-direktiv nr. 189 fra 1983 (siden ændret ved direktiv nr. 182 fra 1988) friholder ikke et lovforslag som det nu påtænkte, idet nævnte skrivelse påpeger, at direktivets område er krav til produktet – altså præcis det, som det nu påtænkte lovforslag går ud på.

17. Forud for Folketingets vedtagelse i december 1988 af afgiftsfritagelse for petroleum meddelte skatteministeren til Folketingets skatteudvalg, at almindelige oliefyr i de fleste tilfælde vil kunne fyre med en blanding af petroleum og fyringsolie eller med ren petroleum efter mindre tekniske ændringer af fyret. I forhold til de risikomomenter, der således er indkalkuleret i petroleumsafgiftsfritagelsen, er den nu markedsførte petroleum med flammepunkt på over 55 grader derfor i enhver henseende et fremskridt.

18. Ved den ændring i skattesystemet, som ville bestå i indførelsen af afgift på dunkpetroleum med over 50 graders flammepunkt, forringes boligejerens samlede skattemæssige situation, fordi det efter det foreliggende i højere grad er de (økonomisk hårdt trængte) boligejere, der køber den type petroleum.

19. Petroleum med flammepunkt over 55 grader anvendes ofte i 2-kammerkedler, hvor det ene kammer kan anvendes til flydende og det andet til fast brændsel. I disse kedler fortrænges anvendelsen af meget miljøbelastende fast brændsel såsom aviser, affaldstrø (trykimprægneret/malet), våde bleer osv.

Der er her tale om familier, som ofte er dårligt stillede økonomisk og socialt. På grund af,

at de kan spare nogle penge ved selv at tappe for, at de kan klare at betale varmeregningen i opvarmningspetroleum, opnår de mulighed deres ofte dårligt isolerede boliger.

Med venlig hilsen
MOGENS GLISTRUP

Skatteministeriet
Departementet
15. maj 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 231)

NOTAT

Kommentarer til Glistrups brev af 15. maj 1990. Nummereringen henviser til de enkelte punkter i brevet.

ad. 1. Fyringspetroleum (dvs. petroleum med et flammepunkt over 55° C i 10 liter dunke) er et nyt fænomen, som formentlig kun lovligt er blevet solgt øst for Storebælt af Haahr. Vi har netop i dag fået tal for afgiftsfri udlevering af petroleum for de første 3 måneder i år. Tallene viser som forventet en kraftig stigning. Stigningen skyldes naturligvis Haahrs salg, hvilket kan ses af den særlig kraftige stigning i Jylland, især Vejle. Hertil kommer andre selskabers salg af blandingsprodukter (petroleum + gasolie). Dette salg har formentlig været ulovligt.

Hvilke befolkningsgrupper der har købt disse varer, kan vi ikke sige noget om. Imidlertid er en besparelse på op mod 1.500 kr. for 1.000 liter fyringspetroleum vel også lokkende for folk med større indkomster. Mersalget forudsætter under alle omstændigheder, at køber har mulighed for at anvende en bil, men det er ikke ensbetydende med høj indkomst.

ad. 2. Fyringspetroleum klassificeres i samme brandklasse, klasse III, som almindelig fyringsolie.

Brandklasserne er:

Klasse I med flammepunkt under 21° C, klasse II med flammepunkt mellem 21 og 55° C og klasse III med flammepunkt over 55° C.

ad. 3. Det er formentlig rigtigt, at fyringspetroleum indeholder mindre svovl end almindelig fyringsolie. Der er dog også miljøgener ved håndtering af fyringspetroleum (spild ved påfyldning og tømning samt udslip af dampe). Dette punkt har konkurrenterne gjort opmærksom på.

ad. 4. I forbindelse med Momsnævnets behandling af petroleumssagen blev der også rejst spørgsmål, om Told- og Skattestyrelsens afgørelse var i overensstemmelse med EF-reglerne. Det blev således fra Isi Foighels side, Haahrs advokat, anført, at der med Styrelsens afgørelse var tale om en ændring af den tekniske beskrivelse af produktet »petroleum«, der kan karakteriseres som en teknisk handelshindring i strid med EF's direktiv 83/189 om en informationsprocedure. Efter direktivet har medlemsstatene pligt til at underrette Kommissionen om ethvert udkast til »teknisk forskrift« og til at udsætte vedtagelsen af sådanne forskrifter i 6 måneder regnet fra datoen for meddelelsen til EF-Kommissionen.

Spørgsmålet blev drøftet på et møde i Juridisk Specialudvalg. Justitsministeriet har på baggrund af disse drøftelser konkluderet, at direktivet om en informationsprocedure ikke finder anvendelse på de af Styrelsen fastsatte begrænsninger. Disse begrænsninger vedrørte dels fastsættelse af et flammepunkt på højst 55° C som forudsætning for afgiftsfrihed, dels et krav om, at varen skulle markedsføres som petroleum og ikke måtte markedsføres som fyringspetroleum.

At sagkyndige udtaler, at et flammepunkt på 55° C til at definere petroleum er arbitrært, har ikke noget med denne sag at gøre, da flammepunktet alene indsættes af afgiftsmæssige grunde.

ad. 5. Det anførte er formentlig stort set rigtigt, jf. punkt 1. Det bemærkes, at Haahr jo i øjeblikket er den eneste, der kan producere fyringspetroleum. Hans kapacitet er 40 tons dagligt, dvs. 1.200 tons ved uafbrudt drift. Dette svarer til omkring 1,5 mio. liter månedligt. Efter det foreliggende finder der ikke import sted af fyringspetroleum.

ad. 6. Det er rigtigt, at de store olieselskaber har været aktive i deres bestræbelser for at få stoppet salget af (Haahrs) fyringspetroleum. Som tidligere anført er besparelsen ved at anvende fyringspetroleum ca. 1.500 kr. Afgiften (inkl. moms) for 1.000 liter fyringsolie (eller petroleum i tank) er ca. 2.150 kr. Ud over det afgiftsmæssige er der formentlig ingen interesse i fyringspetroleum.

ad. 7. Dette er den gamle misbrugsmulighed, som allerede var fremme ved den første afgifts-differentiering. Vi har ikke oplysninger, om folk rent faktisk har foretaget blanding af almindelig afgiftsfri dunkpetroleum og fyringsolie, eventuel fyret med ren petroleum, men det kan naturligvis ikke afvises, at den megen opmærksomhed, sagen nu har fået, vil få folk til i større udstrækning at overveje disse muligheder.

ad. 8. Det er rigtigt, at petroleum til opvarmningsformål skal beskattes som fyringsolie efter EF-harmoniseringsforslaget. Forslaget lever ikke plads til socialpolitiske initiativer i energiafgiftslovgivningen.

ad. 9. Det er korrekt, at EF-Kommissionens forslag opererer med en væsentlig lavere afgift på fyringsolie.

ad. 10. Dette er svært forståeligt. Indgrebet har ikke kontrolmæssige begrundelser, men alene fiskale. I givet fald må Glistrup uddybe det.

ad. 11. Der henvises til punkt 6. Det er rigtigt, at der blev talt meget om petroleum.

ad. 12. I Fremskridtspartiets lovforslag fra 1988, der foreslog afgiftsfrigtagelsen, er det anført:

»Fremskridtspartiet har stedse påpeget, at det ledeste enkeltelement i den lede fyringsoliebeskatning angår petroleum til boligopvarmning. Her er vitterligt næsten 100 pct. tale om de svageste i befolkningen med de forholdsmæssigt dyreste boliger at opvarme.«

Glistrup anførte under førstebehandlingen i Folketinget:

»Men i øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at dette først og fremmest er et københavnerpro-

blem. Det drejer sig om 66.000 lejligheder i Københavns Kommune, og det gælder stort set kun lejligheder på Nørrebro og Vesterbro, eventuelt nogle lejligheder på Christianshavn og i tilsvarende kvarterer.

Det er gamle og derfor dårligt isolerede lejligheder, og det er ganske givet, at de mennesker, som er nødt til at tage til takke med så dårlige lejligheder, som der her er tale om, bestemt ikke er mennesker, der lever på livets solside.

Derudover er der måske rundt omkring i landet ca. 20.000–25.000, sådan at det alt i alt er små 100.000 mennesker, det drejer sig om. Hvad enten det er Nørrebro, Vesterbro, Christianshavn eller andre tilsvarende steder, drejer det sig overvejende om pensionister og folkepensionister, men også om førpensionister og andre, som faktisk sidder meget dårligt i det.«

Der var således efter Glistrups egne oplysninger tale om et københavnerproblem, og derfor er det også dem, der får glæde af ordningen. At parcelhusejere i Jylland har haft glæde af fyringspetroleum i en periode, har intet med dette at gøre.

ad. 13. Ja.

ad. 14. Haahr har under sagen gjort gældende, at fyringspetroleum i langt de fleste tilfælde også kan anvendes i petroleumsovne og -kaminer. Under sagen har det derimod aldrig været nævnt, at fyringspetroleum skulle være bedre end almindelig petroleum til sådant brug, tværtimod.

ad. 15. Indsættelse af et flammepunkt i loven vurderes ikke at kunne få konsekvenser for grænsehandelen. Lige så lidt som det er muligt at køre over grænsen og hente fyringsolie, vil der kunne grænsehandles med fyringspetroleum. Hvis det var muligt at grænsehandle med sådanne varer, kunne forbrugeren også lige så godt vælge fyringsolien frem for petroleum. Hverken fyringsolie eller fyringspetroleum anerkendes således som rejsegods, der kan medtages afgiftsfrit. Det bemærkes dog, at EF-Kommissionen ikke er enig med Danmark i denne opfattelse og derfor har indledt en EF-traktatkrænkelsessag mod Danmark. Sagen er netop blevet indbragt for EF-Domstolen.

ad. 16. Se punkt 4.

ad. 17. Tankegangen er, at det er en fordel, såfremt folk, der i dag anvender almindelig petroleum (i dunke) til opvarmning af parcelhuse, får mulighed for at anvende fyringspetroleum (også i dunke). Herved er der ingen brandtekniske problemer.

Det er naturligvis rigtigt, men tankegangen fører til, at man lige så godt kunne fritage fyringsolie på dunke.

ad. 18. Ordningen tager ikke sigte på at hjælpe parcelhusejere, jf. punkt 12.

ad. 19. Oplysningerne må stamme fra Haahr, ligesom også resten af oplysningerne i brevet tyder på at have ham som kilde. Tankegangen er, at den billige fyringspetroleum ikke fortrænger fyringsolie, men blot vil mindske afbrændingen af affald hos folk med 2-kammerkedler.

Mogens Glistrup
Christiansborg, den 28. maj 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 235)

Skatteudvalget

Vedrørende: Planerne om skatteforhøjelse på opvarmningspetroleum

Hermed mit gensvar på udvalgets bilag 231 (skatteministerens kommentar til de 19 punkter i bilag 230), idet jeg derudover fastholder, hvad jeg skrev i bilag 230, og tillige henviser til bilag 222.

ad 1:

A) Den statistik, som Skatteministeriet anvender, er opstillet helt forkert.

a) Store dele skyldes, at Q8 (og andre af de store olieselskaber) med urette har deklareret salgsprodukter som værende afgiftsfri dunkpetroleum. Det må fjernes igen fra statistikken.

Q8 (Kuwait Petroleum) har erkendt sin ulovlighed og efterbetalt afgiftsunddragelsen samt ophørt med det pågældende salg ultimo marts 1990. (Ifølge side 2 i Berlingske Erhverv for 24. januar 1990 startede Q8's salgskampagne den 27. december 1989).

Endvidere verserer sager vedrørende produktet Varsol 60 med et flammepunkt på 63 grader og lampeolieproduktet Varsol D 60. Statoil og Shell har i Norge købt én eller flere skibsladninger Gas Oil Special, som er udbudt som afgiftsfri petroleum fra blandt andet Statoiltanken Overlund i Viborg.

Man bør lade Toldvæsenet gøre undersøgelser og kontrol færdig, så disse ulovligt deklarede produkter tages ud af statistikken, før man ændrer nogen lovgivning, hvor lovgiveren bygger på en urigtig statistik.

b) Afgiftsfri petroleum sælges i vidt omfang af benzinstationer – ikke som petroleum, men som autodiesel.

c) For femmånedersperioden december 1989–april 1990 har Haarhs salg været 9.810.826 liter, men på grund af en misforståelse (dobbelvindberetninger) er salget statistikkført med 1.594.491 liter mere, end der er solgt.

d) Presseomtale i foråret 1990 forårsaget af de store olieselskabers kampagne har ganske givet udløst hamstringer til imødegåelse af de stort opslåede forventninger om afgiftsforhøjelser. Dette gjaldt særlig efter skattevæsenets meddelelse F 133 af 13. februar om 1. marts 1990 som slutdato for afgiftsfriheden og derefter udskydelsen af datoen 1. marts 1990 til efter den moms-nævnsafgørelse, som faldt den 18. april 1990. Et skøn bør udskille disse ekstraordinære hamstringspanikkvanta fra den almindelige statistik.

e) Det anførte bekræftes af faldet i i statistik-tallene for april 1990.

Når de under a–d nævnte og andre fejl er taget ud af statistikken, vil det være rart fra Skatteministeriet – som har fået genpart af nærværende – at få oplyst salgstallene for januar kvartal fra hvert af årene 1987–1990, hvor dunkpetroleum har været særbehandlet afgiftsmæssigt. Statistikfejlene erkendes da også i det store og hele i Skatteministeriets notat (ad 5). Det, som det nu gælder, er at statuere eksempler ved oprydning i de ulovligheder, som er sat i værk, så disse endeligt fjernes fra markedet. Jf. også nedenfor ad 10.

B) Begrebet fyringspetroleum som noget særligt er opfundet til denne specielle lejlighed. Som påvist i bilag 230 har begrebet »Petroleum« altid været et enhedsbegreb uden nogen grænse ved et højere flammepunkt. For at en væske kan betegnes som petroleum, kræves blandt andet et mindste flammepunkt på 40 grader, men der er intet belæg for at opfinde en maksimalgrænse. Det eneste relevante i den forbindelse er det selvindlysende, at jo højere flammepunkt, des mindre brandfarlighed – men her er der tale om en glidende overgang og

ikke belæg for at adskille den mere brandsikre »Fyringspetroleum« fra den mindre brandsikre, som de store olieselskaber og visse politikere ud fra helt bagvendte forestillinger vil favorisere.

Hvad der er petroleum i relation til dunkafgiftslovgivningen, har udkrystalliseret sig i praksis siden 1986, og i hele denne periode er det Haahrprodukt, som man nu påtænker at særforfølge, blevet accepteret som petroleum. Som det blandt andet fremgår af side 30 i udvalgets bilag 222, er der intet belæg for nu at fravige det fastlagte kriterium, som også må anses for godkendt ved Momsnævnets kendelse af 18. april 1990. Det er ikke så mærkeligt, for Haahr-petroleum har nemlig alle de egenskaber som anden petroleum, og derudover er den mere miljøvenlig og lettere håndterbar, fordi den frembyder mindre brandfare.

Problemet i moms-nævns-sagen var, om skatteministeren havde ret, når han den 7. marts 1990 (Folketingstidende spalte 7210) udtalte, at det er »i god overensstemmelse« med 1988-loven og forliget bag denne at fratage Haahrpetroleum dens almindelige afgiftsfrihed. Momsnævnets afgørelse af 18. april 1990 var en klar og fuldstændig forkastelse af dette minister-synspunkt.

C) Betragtningen om, at »besparelsen på op mod 1.500 kr. for 1.000 liter fyringspetroleum er lokkende«, var kendt af alle, da Folketinget vedtog decemberloven 1988, og her er intet som helst sket, som på mindste måde kan begrunde, at Folketingets forudsætninger for vedtagelsen skulle være ændrede. Haahr har siden 1986 produceret og markedsført petroleum med flammepunkt over 55 grader C.

ad 2:

Under dette punkt bekræfter skatteministeren blot, at petroleum fra Haahrs anlæg i Aabenraa er at foretrække ud fra brandsikkerhedsmæssige synspunkter og derfor måske burde begunstiges af lovgivningen og ikke, som nogle nu er på vej til, særskilt skal udsættes for forringede markedsmuligheder i forhold til den af Folketinget for 17 måneder siden enstemmigt vedtagne gældende lov, som branchen med særdeles god føje har kunnet indrette sig efter uden at blive underløbet af en hetslovgivning, der hastejaskes igennem som et hovsaind-

greb, mens Folketinget er i gang med en slutspurt, hvor kræfterne må samles om snesevis af andre emneområder.

ad 3:

Under alle omstændigheder er Haahrproduktet miljømæssigt langt at foretrække frem for al anden petroleum på det danske marked som følge af det langt mindre svovlindhold.

Hvis der er miljøgener ved spild ved påfyldning og tømning samt udslip af dampe, er dette nok mere eklatant for de 10.000 forbrugere, som reelt skal fortsætte som skattefri ifølge de skitserede socialministerielle planer, end tilfældet er for Haahrkundekredsen.

For så vidt angår Haahrsalget oplyses, at langt de fleste forbrugere køber små mængder, som kan transporteres i bagagerummet på en bil. Alene dette gør, at brugerne er overordentlig påpasselige med spild, som vil kunne lugtes i bilen lang tid efter.

Påstand om griseri af miljøet ved spild er således uden hold i virkeligheden og alene affødt af de multinationale olieselskabers ønske om også at påvirke politikerne ad denne vej. Endvidere påstår den samme kilde, at udslip af dampe giver miljøgener. Disse er klart mindre end ved aflæsning med tankbil, idet dunkens indhold hældes forsigtigt ud, mens tankbilen pumper olien i en tank under tryk med stor hastighed. Uddunstningen er klart mindre ved overhældning fra dunk til tank end fra bil til tank.

ad 4:

Hvis et hidtil afgiftsfrit produkt (her opvarmningspetroleum) bliver gjort afgiftspligtigt, skal der i henhold til direktiv nr. 189 fra 1983 med senere ændringer gives varsel til EF, og sådanne ændringer kan ikke vedtages i det første halve år efter meddelelsen til EF-Kommissionen. Dette er jo en helt anden situation end den af Skatteministeriet behandlede, hvorfor der ikke aktuelt er relevans i at forlænge debatten om det af ministeriet omtalte. Jf. også nedenfor ad 16.

ad 5:

Her bekræfter ministeriet, at det omtalte problem ud fra fiskale betragtninger er bagatelagtigt.

Skal man endelig ind på skatteskærpelser på brændsel – hvad jeg kraftigt fraråder – må man nok hellere bruge kræfterne på det for olieafgift friholdte, menneskesundhedsværdifulde levedsmiddel fiskeolie.

Det årlige forbrug heraf til afbrænding i varmegærker forventes at være på ca. 80.000 tons (nemlig den samlede mængde, som forventes at kunne fremskaffes indenlands og udenlands). Denne mængde fortrænger afbrændingen af ca. 70.000 tons svær brændselolie. Statens provenutab ved denne fortrængning af svær brændselolie med fiskeolie andrager ca. 175 millioner kroner pr. år. Dette har været til store gene for Haahr, der har været den største eller næststørste leverandør af fuelolie.

Der er i dag 25–30 fjernvarmecertraler, som alene på grund af afgiftsfritagelsen anvender fiskeolie som brændsel.

Salget af afgiftsfri petroleum aftappet i 10 liters dunke i 1989 var ca. 30.000.000 liter. Dette svarer til et bruttoprovenutab for staten på ca. 66 millioner kroner – altså ca. 38 pct. af det tab, man uden videre accepterer på afbrænding af fiskeolie i danske varmegærker. Men som det fremgår af Folketingstidende 1987-88 1. samling spalte 1876 f refunderer det offentlige ca. 42 millioner af de 66 millioner over de offentlige budgetter.

Og afgiftsopkrævning plus socialadministration vil lægge beslag på en del af de resterende 24 millioner. Der opnås derfor kun en forbedring af de offentlige budgetter på mindre end 20 millioner kroner ved at gennemføre den planlagte straffelovsekspektion mod Haahr. Og i første omgang må forventes, at en fortsættelse uden lovændring bliver direkte lukrativ for statsøkonomien (se nærmere nedenfor ad 10).

ad 6:

Det er ganske ukorrekt, at der ud over afgiftsproblematikken ikke skulle være interesse for petroleum i 10 liters dunke. Det er for den heromhandlede køberkreds særdeles afgørende at kunne foretage et indkøb for 25 kr. fremfor 1.000 liter fyringsolie på én gang til en pris af op mod 4.000 kr.

Der ligger derfor en social værdi i, at mange mennesker løbende kan forsyne sig med små mængder i forhold til forbruget – især om sommeren.

Fremtidig beskatning ønskes også at tilgode-se de mest miljøvenlige produkter. Så længe boligopvarmning overhovedet bevares som skatteobjekt, må det ske væsentlig lempeligere for petroleum med lavere svovlindhold i forhold til fyringsolie. Petroleumsforbrug må derfor antages at have interesse langt ud i fremtiden på grund af lavere miljøbelastning, jf. Energiplan 2000.

De internationale olieselskaber – der ikke råder over et anlæg som Haahrs i Aabenraa – søger ved intens skræmmekampagne at få Haahrs salgsmuligheder slækket ved en skærpelse af skatteloven, som alle vil ramme Haahr.

Hvis de i fair konkurrence skulle klare sig på dunkpetroleumsmarkedet, måtte de iværksætte omlægninger, som ville skabe dem sådanne besværligheder, at det ikke har sandsynligheden for sig, at det vil ske. Derfor bør Folketinget slå koldt vand i blodet og i al fald vente med at tage hatten af, til manden er i stuen.

Det vil derfor være dybt tragisk, om nogen politiker lod sig skræmme af truslerne til at fragte et forlig, som han selv ikke syntes om på det punkt (jf. Folketingstidende for 15. november 1988 spalte 1871–1879), men hvor modstanderpartierne måtte komme med skattefrihedsindrømmelsen for at opnå en række foranstaltninger, som de betragtede som fordele, og som ikke havde kunnet gennemføres uden at vedtage Fremskridtsforslaget nr. 65 af 25. oktober 1988 om total afgiftsfrihed for opvarmningspetroleum.

Motiverne til dette forslag indledtes med følgende hovedbetragtninger:

»Blandt alle lovsamlingens forbrugsafgifter er den ledeste afgiften »af visse olieprodukter«. Årsagen hertil er først og fremmest, at den i horribel grad fordyrer boligopvarmningen, som jo på de danske breddegrader er et fundamentalt behov – især for syge, ældre og andre socialt svagtstillede i ofte dårligt isolerede boliger.

Som følge af denne opfattelse slås Fremskridtspartiet indædt for at få flertal for stærkest opnåelig nedsættelse af nævnte afgift, og for at der – indtil tilfredsstillende afgiftsnedsættelser er opnået – i socialpolitikken indgår styrket varmeghjælp. Fremskridtspartiet har stede påpeget, at det ledeste enkeltelement i den lede fyringsoliebeskatning angår petroleum til boligopvarmning. Her er vitterlig næ-

sten 100 pct. tale om de svageste i befolkningen med de forholdsmæssigt dyreste boliger at opvarme.«

Den den 15. december 1988 vedtagne lov, havde overskriften: »Ingen skat på opvarmningspetroleum«. (Folketingstidende tillæg C, spalte 371 f. Betegnelsen går selvsagt videre i Lovtidende, se lov nr. 842 af 21. december 1988). Dette har til stadighed været imod de store olieselskabers egeninteresser, jf. for eksempel skatte- og afgiftsudvalgets bilag 14 og 30 til L 18 i første samling 1986-87 samt almindelig del bilag 181 af 30. marts 1987.

Når ministeriet fremdrager mine udtalelser ved førstebehandlingen den 15. november 1988, gøres yderligere opmærksom på,

at jeg nok i spalte 1875 sagde, at det overvejende drejer sig om pensionister, men jeg tilføjede i spalte 1876, at det også var »andre, som faktisk sidder meget dårligt i det«, og

at jeg i spalte 1875 sagde, at dette »først og fremmest« er et københavnerproblem, men derimod ikke, at det »udelukkende« skulle være et problem for københavnerne.

Rent faktisk er den vedtagne lovtekst (og dermed forligsindholdet) hverken begrænset til pensionister eller til københavnerne. Derfor gælder den helt klart på lige fod for alle danskere.

Ville man have haft begrænsninger på, havde man sandsynligvis ikke opnået finanslovsforliget af 9. december 1988 med Fremskridtspartiet. Derfor vil det være urent trav, om man nu fjerner indrømmelsen til Fremskridtspartiet, mens man selv nyder godt af de foranstaltninger, som Fremskridtspartiet sagde ja til med blødende hjerter for at få vedtaget sit forslag om »ingen skat på opvarmningspetroleum«. 1988-loven blev vedtaget med fuldt åbent blik for de såkaldte misbrugsmuligheder, jf. for eksempel Folketingstidende 1988-89 spalte 1872 (Lykketoft) og 1875 (Kofod-Svendsen). Derfor ændrer det nu oplyste på ingen måde forudsætningerne for forliget. Jf. også Folketingstidende for 14. marts 1990 (spalte 7248).

ad 7:

Det er uholdbart at motivere skatteskærpelse med, at sagen i 1990 har fået stor opmærksomhed. Det kan i al fald ikke bebrejdes det 100 pct. danskejede firma – Haahr – som alene vil blive ramt. Haahr kan nemlig under alle om-

stændigheder under gældende lov med lethed sælge de 18 millioner liter, som udgør maksimum for hans årsproduktionskapacitet.

ad 8:

Skatteministeriet har ret i, at EF-oplægget ikke levner plads til socialpolitiske initiativer i energiafgiftslovgivningen. De nu verserende planer om, at myndighederne skulle finde 10.000 værdigt trængende, som skulle kunne bevare den nuværende afgiftsfrihed via øgede sociale tilskud, er derfor ikke blot bureaukratisk afskrækkende og umuligt at administrere menneskeligt rimeligt, det vil også vise sig EF-stridigt. I øvrigt påregnede man ved Folketingets vedtagelse af loven, at afgiftsfriheden ville gælde for »små 100.000 mennesker« (Folketingstidende 1988-89 spalte 1875), og det er jo endnu ikke nået, end ikke gennem de stærkt overdrevne tal, som findes i Skatteministeriets seneste statistik.

Det herskende kaos omkring de socialministerielle varnehjælpsregler er aldeles uegnet til at opfange de socialt svage, der ifølge 1988-loven forventedes at komme til at høre til blandt de afgiftsfritagne. Det bliver ret tilfældigt, hvem der over socialbudgetterne overhovedet får kompensation for afgiftsstigningen, og denne kompensation vil blive finansieret ved mindre rådighedsbeløb til andre nødstedte folkepensionister – blot for at tilfredsstille de multinationale gigantolieselskaber.

ad 9:

I konsekvens af skatteministerens oplysning om EF-prioriteringen må det være stærkt indiceret, at man, hvis man finder misforhold i gældende lov, nedsætter afgiften på de højt beskattede boligopvarmningsprodukter i stedet for at indføre lovindgrebet som en skærpelse af afgiften på den afgiftsfri petroleum.

ad 10:

Skræmmekampagnen mod gældende dunkulpetroleumsløvs har først og fremmest haft vind i sejlene i kraft af, at skræmmemagerne gennem egne ulovligheder har fremkaldt statistiktal, der har foruroliget visse politikere. Ellers havde vi ikke haft sagen. Dette er reelt erkendt af skatteministeren, blandt andet gennem ministerens bemærkninger i bilag 231 (ad punkt 1 linie 9-11, ad punkt 6, 1. sætning, og ad punkt

11). Som påpeget i udvalgsbilag nr. 230 punkt 10 kan dette problem løses via den bevillingsordning, som indførtes ved Toldvæsenets cirkulæremeddelelse K 12465 af november 1986. Set på lidt længere sigt vil de internationale olieselskabers forsøg på at sabotere opvarmningspetroleumsskattefriheden (jf. foran under punkt 1 afsnit A videreført a-b) bevirke en provenugevinst for statskassen.

Det er jo oplagt, at med statens kontrolmuligheder vil alt blive opdaget. Alle kvanta, der ulovligt er deklareret som afgiftsfri petroleum, vil derfor udløse efterbetaling af afgift 1,76 kr. pr. liter plus betydelige bøder. Og her er der tale om nogle økonomiske straffe, der ikke medfører tab. Debitorerne er jo ganske givet solvente nok til at indbetale disse betydelige ekstrabeløb til statskassen.

ad 11:

Her bekræftes reelt, at hele denne affæres skrigende usaglighed nok skyldes det flotte middagsarrangement, som Oliebranchens Fællesrepræsentation holdt den 26. april 1990 for blandt andre de to folketingspolitikere, som har været mest aktive i forsøget på via skatte-skærpselslovgivning at gå de store olieselskabers ærinde over for deres danske konkurrent.

Det forekommer urimeligt, at multinationale olieselskaber ved ulovlig adfærd og pression mod myndigheder og regering skal kunne give anledning til, at en lov vedtaget med samtlige stemmer i det danske Folketing skal latterliggøres og regeringen blive tvunget til at bede om ændring under pres af multinationale olieselskabers aggression mod danske selskaber.

ad 12:

Det er altid så let at slynge ud, at meningen med en (skatte)lov ikke har været det, som man oplever. Tocifrede milliardbeløb indgår i de offentlige kasser hvert år, fordi skattelove udplyndrer folk i strid med, hvad meningen var, da de pågældende regler indførtes. Her er der ingen kære mor, som hjælper. Men når et mindre, dansk firma skal udmanøvreres af den multinationale oliekapital, skriger man uden saglig fundering op om, at det skam ikke var meningen, at loven om afgiftsfrihed for opvarmningspetroleum skulle give afgiftsfrihed for opvarmningspetroleum.

Ved læsning af lov nr. 842 af 21. december 1988 om »ingen skat på opvarmningspetroleum« er det svært at se, at »meningen« skulle være tilsidesat ved det nu passerede, jf. nærmere bemærkningerne foran ad 6. At loven gælder for alle, blev den 18. april 1990 til overmål bekræftet ved afgørelse fra den højeste instans (det uafhængige momsnavn). Det er derfor fastslået, at oliebranchen med sin heftige aktion vil underløbe det, som et enigt Folketing vedtog, og som først og fremmest småkøbsfolk har fordel af. Helt barokt bliver det, når de store oliefirmaer med deres vidtstrakte ulovligheder søger at hindre, at varer bliver afgiftsfri for dem, der opfylder lovens betingelser for afgiftsfrihed og derfor giver overfladiske statistikkensere det indtryk, at der skulle være tale om et stort problem for de offentlige finanser. I 1990 ligger de offentlige udgifter på 570 milliarder skatteyderkroner. Denne sag drejer sig om småbrøkdeler af en promille af dette beløb, men skattefriheden betyder utvivlsomt, at mange undgår at blive jaget ud af hus og hjem.

ad 13:

Her bekræfter skatteministeren uforbeholdt den totale ubeføjethed i de rejste anklager mod Haahrs produktionsanlæg.

ad 14:

Der henvises til punkt 14 i bilag 230.

ad 15:

Danmark bør afvente EF-Domstolens afgørelse i stedet for at fremture med lovgivningsskridt, der muligt vil rumme nye EF-lovovertrædelser eller i al fald gå på tværs af EF's forsøg på at afskaffe eller stærkt nedsætte de danske boligopvarmningsskatter.

I skrivelse af 30. april 1990 har EF's »ombudsmand« (»Commission des petitions«) meddelt, at man fortsat behandler sag nr. 38 fra 1986 om olierestriktioner ved den danske grænse, og at den danske regering har afgivet en redegørelse, som for tiden er til undersøgelse. På grund af den af Folketinget den 17. ds. kritiserede nonoffentlighed i EF-sager (Folketingstidende spalte 9730) kan oplysninger fra nævnte sag alene med regeringens samtykke fremskaffes til nærværende sag, men forhåbentlig vil der blive givet aktindsigt i den pågældende sags i

den danske centraladministration beroende dokumenter.

Såfremt Haahr eller anden dansk distributør vælger at importere fra udlandet petroleum med højere flammepunkt end 55 grader C, er problemet om teknisk handelshindring til stede, jf. punkt 4.

ad 16:

Som nærmere udviklet under punkt 4 friholder Justitsministeriets skrivelse af 30. marts 1990 om et EF-direktiv nr. 189 fra 1983 (siden ændret ved direktiv nr. 182 fra 1988) ikke et lovforslag som det nu påtænkte. Justitsministeriet påpeger nemlig, at direktivets område er krav til produktet – altså præcis det, som det nu påtænkte lovforslag går ud på.

ad 17:

Skatteministeriet giver mig her ret, men af hurtiglæsning fremgår dette måske ikke, fordi

ministeriet tilføjer at så er der også argument for andre skattelettelser. Og det er der utvivlsomt også, men modargumenterne vil være andre og stærkere end her, hvor debatten står om at undgå en asocial skatteskærpelse.

Fordi man i olieamin eller lignende kan fyre med petroleum med flammepunkt over 55 grader C, er det ikke givet, at man kan fyre med fyringsolie, selv om dette er hældt på 10 liters dunke.

ad 18:

Hvad ordningen tilsigter, er behandlet blandt andet foran under punkt 11.

ad 19:

Det noteres med tilfredshed, at skatteministeren ikke på nogen måde tager afstand fra argumentationen i bilag 230 for, at dunkpetroleum ikke fortrænger fyringsolie (på utilbørlig vis).

Med venlig hilsen
MOGENS GLISTRUP

kai dige bach
23. maj 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 229)

Til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg

Salg af petroleum i 10 liters dunke

Den 20. april skrev vi til skatteministeren med kopi til statsministeren og finansministeren og påpegede, at den om sig gribende udnyttelse og omgåelse af reglerne omkring salg af afgiftsfri petroleum i 10 liters dunke vil betyde:

1. Provenutab for samfundet på mellem 1 milliard og 4 milliarder kr. årligt.
2. Yderligere provenutab, når private dieselmotorer begynder at køre på afgiftsfri petroleum.
3. Omfattende miljøforurening ved spild fra dunke ved overhældning.
4. Samfundstab ved benyttelse af det reelt dyrere produkt petroleum i stedet for almindelig fyringsolie.
5. Branchetab – og dermed samfundstab – i form af millioner investeret i raffinaderiomlægninger og tappeanlæg samt hundredtusindvis af dunke og vognmateriel. Altsammen spildt, når »systemet« hører op.
6. Respekten for et rimeligt skattesystem vil vanskeligt kunne overleve, når den enkelte forbruger selv kan bestemme, om og i hvilken udstrækning han ønsker at betale energiafgift.

I et særskilt bilag argumenterede vi mere detaljeret for et lovindgreb over for den utilsigtede situation efter afgiftsfritagelsen for petroleum i 10 liters dunke. Vi redegjorde for forbrugernes overtrædelser af en række brandvedtægter vedrørende transport, tanke og brændere. Og vi påpegede, at det ikke ville være tilstrækkeligt (om end dog bedre end ingen ændring)

med en lovgivning, der blot ændrede kravet til petroleumets flammepunkt.

For os ser situationen således ud:

Når man kan tjene mere end 1.000 kr. skattefrit på ca. 1 times arbejde og endda få en bedre vare, så køber forbrugeren den billigere vare og glæder sig over kvalitetsforbedringen. Med Momsnævnets godkendelse af fyringspetroleum med et flammepunkt på 55 grader vil hele oliebranchen blive tvunget til at kunne levere et sådant produkt.

Hvis man som købmand i et åbent marked ikke leverer den bedste vare til den billigste pris, mister man først sine kunder – og derefter går man fallit. For at undgå den situation er det vort selskabs hensigt under de nugældende love at igangsætte et organiseret salg af afgiftsfri petroleum i 10 liters dunke. Når vi må tage dette initiativ, skyldes det, at vi rammes særlig hårdt, fordi vi ikke har et net af benzinstationer, hvorfra der kan udleveres petroleum i dunke. En trafik, der efter Momsnævnets afgørelse har taget et betydeligt omfang.

Vi kan ikke sidde roligt og se på, at den forretning, som vi på godt 30 år har opbygget, bare smuldrer væk, uden at gøre noget. Vi er af den opfattelse, at samfundets og vore interesser er helt sammenfaldende i denne sag.

For en brøkdel af det beløb, som samfundet vil blive unddraget, vil man kunne yde petroleumstilskud – om ønskeligt op til 100 pct. – til alle de mennesker, som det var lovens hensigt at hjælpe.

Vi vil gerne have lejlighed til at uddybe vore synspunkter ved et foretræde for udvalget.

Med venlig hilsen
kai dige bach a-s

KNUD GLEIE
direktør

Skatteministeren

22. juni 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 252)

kai dige bach A/S
Gl. Klausdalsbrovej 480
2730 Herlev

Tak for Deres henvendelser, senest af 23. maj i år, om misbruget af den afgiftsfri petroleum.

Lad mig med det samme slå fast, at jeg selvfølgelig er meget enig i det, De skriver. Det er også med dyb bekymring, at jeg har fulgt den seneste udvikling med salg af afgiftsfri petroleum til brug i almindelige oliefyr.

Som De jo ved, indgik afgiftsfritagelsen for petroleum i dunke som led i finanslovsaftalen fra december 1988. Spørgsmålet om et eventuelt indgreb mod det nu konstaterede misbrug har derfor været forhandlet med de partier, som stod bag denne aftale.

Resultatet af forhandlingerne blev som bekendt, at regeringen besluttede ikke at lave et hasteindgreb med fremsættelse af forslag om genindførelse af afgiften inden sommerferien. Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, at regeringen ser med stor alvor på sagen.

Jeg har i en pressemeddelelse om sagen for nylig tilkendegivet, at vi i den kommende tid nøje vil følge salget af den afgiftsfri petroleum, og at regeringen vil gribe ind over for salget, hvis ikke det urimelige misbrug, der nu finder sted, stopper. Der vil i så fald blive taget et lovgivningsinitiativ straks ved starten af Folketingets samling til oktober.

Med venlig hilsen
ANDERS FOGH RASMUSSEN

kai dige bach
20. april 1990

Argumenter for lovindgreb imod salg af afgiftsfri petroleum i 10 liters dunke

Den nuværende situation betyder:

1. *Et forventet provenutab for samfundet på mellem 1 milliard og 4 milliarder kr. årligt – alene på oliefyringsområdet.*
2. *Yderligere afgiftsunddragelser ved private dieselmotors overgang til »petroleum«.*
3. *Yderligere fald i respekten for politikere i almindelighed og regeringens politikere i særdeleshed.*
4. *En urimelig besværliggørelse for forbrugere og distributører ved at skulle håndtere store leveringer (typisk fra 700 liter til flere tusinde liter) i upraktiske 10 liters dunke.*
5. *»Systemet« medfører uvægerlig en stærkt voksende miljøforurening.*

At overhælde dusinvis af 10 liters dunke ned igennem en påfyldningsstuds er besværligt. Rent faktisk er denne arbejdsgang næsten umulig, uden at der spildes med deraf følgende forurening. Tilmed er det sådan, at en overvejende del af olietanke til villaer er udendørs tanke, hvorved jordbundsforureningen kan betragtes som et stigende, men åbenbart endnu ikke erkendt problem, så længe denne påfyldning fra små dunke finder sted.

6. *Overtrædelse af brandvedtægter.*

»Systemet« med 10 liters dunke opfordrer til ulovlig privat transport, dvs. til farlig privat transport af for store mængder petroleum i private biler. Systemet opfordrer også til, at forbrugerne forsynder sig over for brandvedtægter, dvs. opbevarer for store og derved farlige mængder brændstof. (I den største del af landet foregår 10 liters salget af petroleum med et flammepunkt på ca. 45 grader, der hører til fareklasse 2, hvoraf der højst må opbevares 125 liter i et privat hjem).

7. *Eksplodingsfare.*

Ud over denne almindelige brandfare, som systemet opfordrer til, ligger der for mange forbrugere en fristelse i at overgå til fyring med ren eller næsten ren petroleum i deres oliefyrsbrændere. Ved svigt i forbrændingen og senere genstart kan der nemt opstå livsfarlige eksplosioner.

8. *Millioninvesteringer som samfundsspild.*

Den skævvridning, der er opstået ved forskelsbehandling af afgifter på brændstof leveret fra tankvogn og i 10 liters dunke, er samfundsressourcekrævende, dårlig virksomhedsøkonomi og gør forbrugerne til lovbrudere og miljøforurenere.

Vi er overbevist om, at i disse dage er oliebranchen i gang med kæmpe millioninvesteringer i form af etablering af tapperier, der kan tappe på 10 liters dunke, anskaffelse af i titusindvis af dunke, etablering af en bilpark til distribution af dunke til forbrugere – og til senere afhentning af de tomme dunke, hvilket i sig selv slet og ret er »dobbelt« arbejde.

Hvis Momsnævnets kendelse ikke ændres ved lovgivning, vil en række olieselskaber finde sig nødsaget til på kostbar vis at omlægge raffineringprocesser, så man fremover også producerer de nye produkter, som især i Jylland markedsføres som fyringspetroleum med et højere flammepunkt (der dog ikke modsvarer det flammepunkt, hvortil almindelige oliefyrsbrændere er godkendt).

På den måde arbejdes der overordentlig uøkonomisk i erhvervslivet. Og samfundet går glip af milliardafgifterne, som ellers ville have været lagt på den fyringsolie, som erstattes af petroleum. At petroleum set uden afgifter er et dyrere produkt end fyringsolie, gør kun samfundsspildet endnu større.

Bilag til bet. o. lovf. vedr. afgift af visse olieprodukter

9. *Ikke kun Momsnævnets afgørelse koster provenutab.*

Det er væsentligt at notere, at det ikke kun drejer sig om en lovgivning, der sætter Momsnævnets afgørelse og dermed den udvidede definition af petroleum ud af funktion. For at undgå et samfundsprovenutab i milliardstørrelse vil det under alle omstændigheder være nødvendigt med et lovindgreb.

Uden en ny lovgivning vil statens provenutab og molbohistorien ikke alene fortsætte, men vokse til et punkt, der under alle omstændigheder må kræve et lovindgreb, hvorfor et sådant set ud fra alle sunde samfundsmæssige synsvinkler haster.

10. *Ensartede afgifter på fyringsolie og petroleum vil løse problemerne.*

Hele miseren kunne smidigt og effektivt klares ved at afgiftsbelægge al petroleum med samme eller lignende sats, som er gældende for fyringsolie, eventuelt nedsætte afgiften på fyringsolie i forbindelse med afgift på petroleum, så totalprovenuet blev uforandret. Man kunne så hensigtsmæssigt og retfærdigt styre og eventuelt udbygge det allerede eksisterende varmetilskudssystem. I så fald ville man kunne hjælpe, hvor der er hjælp behov – og ikke som nu, hvor afgiftsfritagelsen – også i etagebebyggelser – i virkeligheden hjælper i flæng.

kai dige bach a-s

KNUD GLEIE

direktør

kai dige bach

herlev, den 20. april 1990

Skatteminister Anders Fogh Rasmussen

Ministeriet for Skatter og Afgifter

Herlev, den 20. april 1990

Vedrørende salg af petroleum i 10 liters dunke

Med Momsnævnets godkendelse af afgiftsfrit salg af petroleum i 10 liters dunke er der opstået en samfundsmæssigt helt uholdbar situation, idet:

1. Provenutabet for samfundet årligt vil blive i størrelsesordenen fra 1 milliard kr. til 4 milliarder kr. Der er nemlig nu gået sport i at spare den store energiafgift, dels fordi man kan lide at »snyde« samfundet for skat, og dels fordi den realøkonomiske nødvendighed for besparelsen er til stede i de fleste familier.
2. Næste katastrofale trin i udviklingen vil blive, at landets skønsmæssigt 60-70.000 private dieslbiler vil køre på den af Momsnævnet godkendte »petroleum«, hvor samfundet så mister yderligere millionbeløb i afgifter.
3. Respekten for politikere vil blive forringet endnu en gang. Ingen ræsonnabel dansker kan se fornuften i, at man kan spare en afgift på 1.760 kr. + moms eller i alt 2.147,20 kr. ved at få 1.000 liter »fyringsolie« i 10 liters dunke i stedet for den rationelle og ressourcebesparende tankvognsleverance.
4. Vort skattesystem vil indeholde en mulighed for legalt skattesnyd i betydeligt omfang. Den eneste betingelse er, at man vil være med i det aldeles »molboagtige« distributionssystem. Kan respekten for et rimeligt skattesystem overleve med den mulighed?

Indtil Momsnævnets afgørelse har omgælsen med almindelig petroleum i 10 liters dunke kun været voksende i moderat tempo og hovedsageligt praktiseret af de mindre petroleumshandlere. Nu, da lovligheden af omgælsen er blevet udvidet, vil hele oliebranchen på kort sigt omlægge ca. 25 pct. af sit fyringsoliesalg til petroleum i 10 liters dunke. Det vil kræve uhenigtsmæssige millioninvesteringer, hvis formål alene er at give samfundet et provenutab på energiafgiften og den tilhørende moms.

I løbet af en periode, når oliebranchen har omstillet sig, vil næsten al fyringsolie kunne erstattes af den af Momsnævnet godkendte petroleumskvalitet (med højt flammepunkt), hvorved samfundets provenutab kan blive i størrelsesordenen 4 milliarder kr.

Denne »molbohistorie« kan undgås, hvis skatteministeren straks tilkendegiver, at der vil blive taget et øjeblikkeligt lovinitiativ, således at denne omgåelse af energiafgiften bliver ulovlig.

Vi beder Dem venligst oplyse, hvorvidt De vil og kan gennemføre et omgående lovindgreb.

Vi vedlægger til Deres orientering et bilag til yderligere belysning af forholdene omkring petroleum i 10 liters dunke og skal samtidig oplyse, at vi har sendt kopi af nærværende til statsministeren og finansministeren.

Med venlig hilsen

kai dige bach a-s

KNUD GLEIE

direktør

cc. Statsminister Poul Schlüter
Finansminister Henning Dyremose

Skatteudvalget

(Alm. del – bilag 234)

23. maj 1990

Ulemper ved den nugældende lov om afgiftsfritagelse for salg af petroleum i 10 liters dunke

Samfundsøkonomi

1. Provenutab på indtil 4 milliarder kr. i manglende afgifter.

2. Samfundstab og forringelse af handelsbalancen med mere end 1 milliard kr., fordi petroleum uden afgift sammenlignet med fyringsolie uden afgift er 35–40 pct. dyrere.

3. Millioner af kr. i provenutab, når private dieselbiler for alvor begynder at køre på afgiftsfri petroleum.

4. Samfundstab ved miljøudbedring. Jordrensning hos private forbrugere, der forener ved overhældning. (Påfyldning af 2.000 liter petroleum = spild ved overhældning fra 200 dunke. Påfyldningsstuder er meget lidt egnede til nedhældning fra dunke, men beregnede til påfyldning med slangepistol).

5. Samfundstab ved anden miljøudbedring. Jordrensning på grund af spild ved aftapning – især da mindre tapperier (brændselshandlere) ikke råder over apparatur til den øgede efterspørgsel, men vil tappe »primitivt«.

6. Branchetab – og dermed samfundstab – i form af mange millioner kr. til raffinaderiomlægninger, tappeanlæg, hundredtusindvis af dunke plus kørselsmateriel.

7. Samfundstab i form af mangedoblede distributionsomkostninger for den del, der vil blive distribueret i dunke af olieselskaberne. Antagelig et samfundstab på langt over en halv milliard kr.

8. Mod alt dette står:

For en brøkdelen af det beløb, som samfundet vil blive unddraget, vil man kunne yde petroleumstilskud – om ønskeligt op til 100 pct. – til

alle de mennesker, som det var lovens hensigt at hjælpe (da man fjernede petroleumsafgiften, udgjorde denne ca. 50 millioner kr.).

9. Der vil kunne spares betragtelige beløb i form af sparede omkostninger til kontrol af lovens overholdelse, hvis der indføres afgift på petroleum. Differentierede afgifter er vanskelige at administrere.

Overtrædelse af brandvedtægter m.m.

1. I private bilers lukkede bagagerum må højst transporteres 50 liter petroleum.

2. Private olietanke er kun godkendt til fareklasse III, dvs. til fyringsolie med flammepunkt på mindst 55 grader.

Det må antages, at langt den overvejende del af landets olietanke på grund af deres placering ikke kan godkendes til petroleum. Dette gælder såvel udendørs som indendørs placering.

3. Oliefyrbrændere er kun typegodkendt til fyringsolie med minimum 55 grader flammepunkt.

Vil en lovgivning om et flammepunkt på 55 grader være en løsning?

1. Momsnævnets godkendelse af, at petroleum kan have et flammepunkt på 55 grader, vil bevirke, at forbrugernes opbevaring og afbrænding af petroleum vil blive lovliggjort. Men stort set alle de andre problemstillinger vil ikke blive løst ved dette krav.

Miljøforurening

1. Forurening i et uoverskueligt og ukontrollabelt omfang på private grunde, når petroleum overhældes fra dunke (jf. Samfundsøkonomi pkt. 4).

2. Forurening ved tapning i stigende omfang på små »primitive« tapperier (jf. Samfundsøkonomi pkt. 5).

3. Miljøforurening i form af kasserede dunke i hundredtusindvis ved »systemets« ophør (jf. Samfundsøkonomi pkt. 6).

4. Miljøforurening i trafikken, når antallet af distributionsbiler mangedobles for at klare en omstændelig distribution og afhentning af dunke.

Kommentarer til bemærkninger fremført i debatten

1. Er den »nye« fyringspetroleum med 55 grader flammepunkt mindre svovlholdig end anden petroleum og fyringsolie?

– Ja, i det konkrete undersøgte tilfælde. Svovlmængden vil kunne varieres ganske tilsvarende alle andre kvaliteter af petroleum og fyringsolie.

2. Sælges petroleum næsten udelukkende til fattige?

– Nej, langt fra. Efterspørgslen stiger kraftigt. Således noterede et af landets største olieselskaber allerede i første kvartal 1990 en eksplosionsagtig stigning af salget af petroleum i dunke, nemlig en stigning på næsten 800 procent!

Alle vil gerne tjene mere end 1.000 kr. skattefrit på en times tid ved at købe petroleum i 10 liters dunke.

3. Er 55-grader-petroleum mindre brandfarlig end normal petroleum?

– Ja, og det vil medvirke til et øget afgiftsfrit salg. Også derfor er en lovgivning helt påtrængende.

4. Er det en EF-handelshindring at afgrænse alene ved flammepunkt?

– Hvis dette er tilfældet, er det jo blot et yderligere argument for at afgiftsbelægge ensartet.

5. Er der tale om en reel stigning i salget af petroleum?

Ja. Der er en stigning. Et stort selskab melder om en næsten 800 procents stigning i første kvartal 90 – til trods for, at kvartalet har været det varmeste førstekvartal i mands minde!

Og der kan ikke være tale om hamstring fra lejlighedsbeboere. De har ganske enkelt ikke tilstrækkelig plads (og måske økonomi dertil)?

6. Kan 55-grader-petroleum produceres af flere konkurrenter?

– Ja, kvaliteten kan både produceres her og i udlandet.

7. Blander forbrugerne produkter hjemme i deres tanke?

– Ja, enten blander man eller også overhælder man udelukkende petroleum. Begge forhold begrundes hurtigst muligt indgreb.

8. Er der EF-problemer ved særlige danske definitioner for petroleum?

– Hvis der er det, betyder det kun en ekstra grund til indførelse af afgift.

9. Kan de danske energifgifter i EF oprettholdes på nuværende niveau?

– EF-harmonisering på dette område svarer vel blot – uden dramatik – til alle andre områder.

10. Har der været en »branchehætz« mod et flammepunkt på 55 grader?

– Nej, men det er da helt naturligt, at man på Oliebranchens Fællesrepræsentations generalforsamling for nylig drøftede den meningsløse situation, som gældende lov bringer såvel branche som hele nationen ud i.

11. Vil en afgift begunstige københavnere på bekostning af andre dele af befolkningen?

– Nej. Godt nok er der flest petroleumsfyrede lejligheder i København. Dog også mange i de store provinsbyer. Men helt afgørende er det, at en varmetilskudsordning jo netop kan ramme socialt retfærdigt – overalt i landet.

12. Er det vanskeligt at føre kontrol med omgæelse af de nugældende regler?

– Ja, det er mere end vanskeligt. Det er umuligt at føre en effektiv kontrol. (Spørg i toldvæsenet).

Den mest effektive kontrol er at forebygge og forhindre de oplagte svindelmuligheder. Ved at afgiftsbelægge petroleum er kontrol unødvendig, i modsætning til i dag, hvor der høres om:

A. Ulovlig direkte overpumpning til forbrugerne direkte fra tankvogn med afgiftsfri fakturering, som om der var leveret i 10 liters dunke, mens der i virkeligheden er solgt fra pumpe.

B. Ulovligt salg fra tankstationer, idet salg af dieselbrændstof opgives, som om det var solgt i 10 liters dunk, mens det i virkeligheden er solgt fra pumpe.

På denne måde svindles der, ved at forhandleren sælger billigt – noget under normal udsalgspris inkl. afgift – men selv beholder den statsafgift, som han unddrager staten for. Det menes, at der fra toldvæsenets side arbejdes på sådanne tilfælde, idet man har konstateret, at forhandleren umuligt har kunnet sælge til så lave priser, som tilfældet har været – uden at snyde for afgift. Hvis vedkommende skulle have betalt afgift til staten, måtte han nødvendigvis have købt sit produkt til ca. en fjerdedel af Rotterdamprisen – hvilket jo er en fuldstændig umulighed.

Det må forventes, at afgiftsunddragelserne vil vokse markant, da fristelsen til misbrug er nærliggende og ukontrollabel

13. Er det vanskeligt at fremstille petroleum med et flammepunkt på 55 grader eller et andet specifikt flammepunkt?

– Nej, det er ikke noget teknisk problem.

Men i øvrigt kan en afgift eller en afgiftsfritagelse vel ikke være et spørgsmål om, hvorledes et produkt er fremstillet. Der bør vel kun kunne beskattes efter en vares tekniske specifikation og/eller anvendelse. Om en vare er fremstillet direkte i en enkelt proces, eller om den er blandet, kan ikke teknisk kontrolleres – og da slet ikke, hvis produktionen er foregået i »Sydamerika«. I denne problemstilling ligger der også et retssikkerhedsproblem, idet man som importør (uagtet man aktivt har betinget sig en ublandet vare) kan risikere at få leveret en blandet vare og dermed afgiftspligtig vare uden at kunne vide dette.

14. Er petroleum med et flammepunkt på 55 grader bedre egnet til petroleumsovne og -kaminer end almindelig petroleum?

– Nej, måske snarere tværtimod. Det er derimod forvirrende for forbrugere, at den »nye« type petroleum ikke kan anvendes til vægebrændere og lamper.

15. Er der problemer i relation til grænshandel inden for EF?

– Hverken fyringsolie eller fyringspetroleum anses for rejsegods, der frit kan medtages afgiftsfrit over grænsen. EF-Kommissionen er dog ikke enig med Danmark i denne opfattelse og har derfor indledt en EF-traktatkrænkelses-sag mod Danmark.

16. Var det syge, ældre og andre socialt svagt stillede i ofte dårligt isolerede boliger, man ville hjælpe, da petroleum i 10 liters dunke blev afgiftsfri?

– Ja, men netop disse grupper kan man hjælpe mere direkte og målrettet ved tilskud efter en varmetilskudsordning.

17. Når toldvæsenet tilsyneladende uden større fiskale vanskeligheder kunne praktisere en særbehandling af petroleum, da afgiften på petroleum var ca. en tredjedel af afgiften på fyringsolie, hvorfor er det så vanskeligt nu helt uden afgift?

– Svaret er enkelt. Da petroleumsafgiften var ca. en tredjedel af olieafgiften, kom salgspriserne for samme mængde af de to produkter relativt tæt på hinanden. Forskellen bevirkede ikke nogen voldsom sær efterspørgsel, fordi ulejlig-heden ikke stod i samme forhold til besparelsen, som tilfældet er nu. Situationen er nu den, at den allerede omfattende unddragelse vil accelerere.

18. Har loven virket efter hensigten?

– Nej, målet er aldeles forfejlet. Ved at lovgive endnu mere målrettet mod de rette sociale grupper – med varmetilskud – vil man langt bedre nå det, der var lovens hensigt, da den blev indført. Og man vil samtidig spare samfundet for et øget handelsbalanceunderskud og provenutab i milliardklassen.

Haahr Benzin
28. maj 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 233)

Vedrørende: Afgiftsfri petroleum i 10 liters dunke

Det er imponerende at se olieselskabers adfærd – og påvirkning af politikere og embedsmænd i denne sag.

Toldvæsenet er i øjeblikket i færd med at kontrollere alle olieselskaber for at afsløre ulovligt blandet petroleum til videresalg som afgiftsfri petroleum.

Toldvæsenet har haft held til at afsløre et udenlandsk selskab, som har måttet foretage store efterbetalinger på grund af afgiftsunddragelse.

Dette selskab – Q 8 – har ved udgangen af januar kvartal måttet standse salget.

For salg af afgiftsfri petroleum gælder, at sælgeren skal have bevilling til salg af petroleum.

Misbrug som f.eks. benzinstationernes eventuelle salg af afgiftsfri petroleum som afgiftsbelagt autodiesel sker sikkert i et vist omfang.

Der foretages kontrol med køb og salg af afgiftsbelagt autodiesel – for at afsløre misbrug.

Overtrædelse og mersalg vil kunne efterbetales, ligesom der jf. loven vil kunne kræves erstatning ud over efterbetaling af et tilsvarende beløb som bøde.

Det vil således være lukrativt for staten, når alt ulovligt salg er afsløret ved den storstilede kontrol. Haahr har også haft kontrolbesøg – uden anmærkning.

Flere politikere og embedsmænd føler sig forulempet af oliebranchen og vil søge at ændre »den utilsigtede virkning«.

Det utilsigtede består åbenbart i, at Haahr har fået mulighed for salg af en petroleumproduktion på ca. 40 tons pr. dag – ca. 1 tankvognslæs.

Salg af afgiftsfri petroleum i 1987, 1988 og 1989 under ét er i øvrigt faldet.

Det er »gratis« at indberette til denne afgiftsfri petroleumstatistik – så meget andet end petroleum har med overlæg medvirket til forøgelse af »statistiksølget«.

Toldvæsenet har efter denne statistik, der er tilsendt Haahr, rettet disse tal og orienteret Skatteministeriet. Dette er ifølge vore oplysninger sket allerede den 16. maj 1990.

Endvidere er tallene for Nærum formodentlig Q 8's salg – som siden er erkendt ulovligt og efterbeskattet.

Disse tal ses ligeledes ikke at være fjernet fra denne statistik.

Haahr har i tillid til lavere petroleumafgift med salg i 10 liter dunke investeret et betydeligt millionbeløb.

Blandt andet i tillid til, at samtlige partier i Folketinget stemte for loven.

Folketingets samlede tilslutning bekræftede klart et ønske om at tilgodese beboere i den svage boligmasse.

En målgruppe, der i stor udstrækning er Haahrs kunder – og som selvfølgelig skulle have den mulighed for hjælp til selvhjælp – ved flid (tapning/selvhentning). En præmiering efter dansk skik og tradition.

Haahrs forsyninger og produktion er tilrettelagt – med option – endeligt bekræftet efter Momsnævnets kendelse. I øvrigt som bytte – med betaling af olie købt af Haahr – hos DO-FAS/DONG.

Såfremt Folketinget lader sig presse i konkurrence mellem olieselskaber, må det give alvorlig anledning til eftertanke om forsvarligheden af et mindre dansk alternativ til de udenlandske magtkoncentrationer og fremmede statsmagters dominans af oliehandel i Danmark. Her ses bort fra mindre brændselshandlere.

Provenutab – der tales af vore konkurrenter om vanvittige tab for staten – fra 100 mio. – ja sågar op til 4 milliarder kr. om året! Enhver med blot minimum teknisk viden må trække på smilebåndet.

Raffinaderier yder en beskedent petroleumproduktion ud af en tønde råolie. Det dækker

ikke engang behovet for jettflybrændstof i Danmark. Der kan ikke uden videre ændres på produkt sammensætningen – derfor truer, overdri- ver og skræmmer oliebranchen – helt ud over al moral.

Lad dem blot gå i gang – det er det, de ikke kan – lovligt – derfor truer de og har opnået en brancheenhed vendt mod Haahrs 40 tons daglige produktion fra Haahrs Raffinaderi i Aabenraa.

Hvis de havde kunnet, havde de gjort det uden at spørge!

Tænk – at multinationalselskaber spørger minister og Folketing til råds – om dunkekøb.

Hvad bliver det næste? Skal Folketinget mon tage stilling til Texacos køb af nye dæk til tank- biler?

Folketinget har jo *magten* og kan ændre lo- ven. Når provenutabet kommer på niveau med sildeolie, kan man genindføre 600 kr. afgiften – og herefter justere efter udviklingen uden at la- de sig true og latterliggøre af en branche med almen lav moralkodeks.

Vedrørende: Fiskeolie – og lignende olietyper, som er friholdt for olieafgift

Det er uforståeligt, at Folketinget ofrer en så stor indsats på at få stoppet salg af afgiftsfri pe- troleum i 10 liters dunke, når man i øvrigt ifølge pressen har accepteret at tillade et meget stort salg af fiskeolie – som er friholdt for olieafgift – (et sundt og nærende levnedsmiddel) til af- brænding i danske varmekøleapparater.

Fiskeoliens importværdi eller manglende eksportværdi er ca. 300 pct. af den fuelolie, der blev fortrængt og må eksporteres med tab – i forhold til importværdien af fiskeolie.

Bortset fra det vanvittige i at bruge levned- smidler som brændstof har dette medført bety- delig import af fiskeolie til en væsentlig højere pris, end verdensmarkedet normalt tillader dis- se produkter.

Ifølge dagspressen har man fra myndighe- dernes side accepteret, at denne afbrænding kan fortsætte 2–4 år endnu, indtil nye regler for varmekøleapparater træder i kraft.

Det årlige forbrug af fiskeolie til afbrænding i varmekøleapparater forventes at være på ca. 80.000 tons (den mængde, som forventes at kunne fremskaffes indenlands/udenlands). Denne mængde fortrænger afbrændingen af ca. 70.000 tons svær brændselsolie. Statens provenutab

ved denne fortrængning af svær brændselsolie med fiskeolie andrager ca. kr. 175,0 mio. pr. år. Dette har været til stor gene for Haahr, der har været den største eller næststørste leverandør af svær brændselsolie (fuelolie). Der er således i dag 25–30 fjernvarmecedentraler, som alene på grund af afgiftsfrigtagelsen anvender fiskeolie som brændsel.

Salget af afgiftsfri petroleum aftappet i 10 li- ters dunke i 1989 var ca. 30.000.000 liter. Dette svarer til et provenutab for staten på ca. kr. 66 mio. – altså *kun* ca. 38 pct. af det tab, man uden videre accepterer på afbrænding af fiskeolie i danske varmekøleapparater.

Lampeolie:

Der er foruden fiskeolie flere andre udmær- kede brændsler, der kan anvendes til opvarm- ning uden afgift.

Ingen er dog konkurrencedygtig uden det fi- skale islæt.

Såfremt petroleumssalget begrænses, er op- mærksomheden vakt. – Derfor skal et lovtiltag forberedes og gennemtænkes, hvis ikke tingene skal løbe løbsk.

Socialt har mange glæde af at kunne købe små mængder brændsel såsom afgiftsfri petroleum, der kan hjemtages med 5–10 dunke ad gangen til 25 kr. pr. dunk, i stedet for at indkøbe større partier leveret med tankbil for mindst 3.000–4.000 kr. ad gangen.

Her skal præsteres en ydelse for fordelene, medens fiskeolie uden besvær køres ud i hele tankbillæs til fjernvarmecedentraler.

Miljøet får heller ikke for lidt fra konkurrenter- nes side – her tæller følelser og chikane mere end kendsgerninger.

Tapning eller dunkefyldning sker på beton- plads med kloaksystem, der er forbundet med olieudskiller godkendt af myndighederne.

Transport foregår normalt og for nok 80 pct.s vedkommende i personbilens bagagerum. Her skal folk nok være forsigtige og motiverede for at modvirke spild bl.a. på grund af efterfølgen- de lugtgener i bilen.

Aflæsning til eventuel forbrugstank sker også

med stor påpasselighed – man sviner nødig i egen have.

Dampe:

Højt flammepunkt giver væske færre flygtige »lette/brandfarlige« dampe og er dermed ikke mindre miljøvenlig ved håndtering.

Den samme mængde brændstof påfyldes, og dampe fortrænges under alle omstændigheder – eventuelt med tankvogn, der aflæsser, altså pumper, med betydelig større hastighed, end man kan tømme en dunk.

Petroleum er af alle kendt som fint og miljøvenligt brændsel, der anvendes mange steder i ud-

landet efter miljøkrav i storbyer. Haahrs fremstillede petroleum har kun $\frac{1}{20}$ af det svovlindhold, andres petroleum kan have – og er derfor et fremtidsrettet brændstof tilpasset påtænkte miljøafgifter.

Miljøafgifter som Danmark agter at indføre og tilpasse energiafgifterne med, jf. Energiplan 2000 og Brundtlandrapporten, er også tilgodeset.

En beskatning efter disse principper vil placere Haahrs Petroleum i den laveste afgifts-klasse – om nogen. Her er den altså allerede, den miljøvenlige energikilde, som konkurrenter raser mod – og på uanstændig vis søger at vildlede lovgiverne om.

Haahr Benzin
Vejle, den 10. august 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 276)

Til alle medlemmer af Skatteudvalget

Vedrørende: Ikrafttrædelsesdato for afgift på dunkpetroleum

Ref.: Journal nr. 588-1103-1765 – Skatteministerens brev af 22. juni 1990

Vi har gennem dagspressen erfaret, at Folketinget agtes ekstraordinært indkaldt førstkomende mandag – den 13. august 1990 – for at pålægge dunkpetroleum samme afgift som på fyringsolie – kr. 1.760,00 pr. 1.000 liter.

Må vi i den forbindelse minde om skatteministerens ovennævnte brevs sidste afsnit.

»Som det fremgår af min pressemeddelelse om sagen, vil regeringen imidlertid gribe ind over for salget, hvis ikke det urimelige misbrug, der nu finder sted, stopper. *Der vil i så fald blive taget et lovgivningsinitiativ straks ved starten af Folketingets samling til oktober.*«

I tillid hertil har vort selskab disponeret forsyninger frem til 2/10 d.å. En stor del af disse

forsyninger er hjemtaget under indflydelse af Kuwaitkrisen til meget høje priser.

Såfremt lovgivningsinitiativet nu hindrer salget, vil disse mængder kun kunne realiseres på det danske marked med betydende tab.

Haahr anmoder derfor om, at det varslede lovinitiativ giver mulighed for at nedbringe de varelagre, der er anskaffet i tillid til skatteministerens brev – og under indflydelse af den spændte internationale situation.

Vort eneste alternativ vil, så vidt jeg kan se, være salg af produkterne fra vore 6 tyske grænsestationer, hvor afgiftsniveauet er 200,00 kr. pr. 1.000 liter og momssatsen er 8 pct. lavere end i Danmark.

Et eventuelt salg af disse mængder vil naturligvis afstedkomme en ikke tilsigtet uro omkring grænsehandelen.

Med venlig hilsen
OLAF HAAHR

Skatteministeriet
Departementet
10. august 1990

Skatteudvalget
(Alm del – bilag 278)

Ad alm. del – bilag 276

Haahr Benzin, Vejle, har i en henvendelse givet udtryk for, at lagre af afgiftsfri dunkpetroleum bør kunne sælges afgiftsfrit. I modsat fald vil selskabet sælge varen fra sine tankstationer syd for grænsen.

Hertil bemærkes:

Der henvises til min besvarelse af spørgsmål 138, Alm. del, bilag 274.

Det er i øvrigt min opfattelse, at olieselskaberne må have kendt risikoen for et hurtigt lovindgreb og har kunnet tage højde herfor. Jeg mener derfor heller ikke, at der ved fremsættelsen af lovforslaget kan tages hensyn til olieselskabernes lagre.

ANDERS FOGH RASMUSSEN

/ Kurt Hoffritz

Justitsministeriet
Lovafdelingen
30. marts 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 222 (uddrag))

Skatteministeriet,
12. kontor

Under henvisning til drøftelsen i juridisk specialudvalg vedrørende juridiske spørgsmål den 28. marts 1990 om definitionen af petroleum fremsendes vedlagt et revideret notat.

Notatet har været forelagt Udenrigsministeriet og Industriministeriet, der ikke har haft bemærkninger til konklusionen.

P. M. V.

K. HAGEL-SØRENSEN

Justitsministeriet
Lovafdelingen
30. marts 1990

NOTAT

om, hvorvidt definitionen af petroleum i forhold til afgiftslovgivningen er notificeringspligtig

1. I en skrivelse af 16. februar 1990 til Skatteministeriet har professor dr. jur. Isi Foighel på vegne af firmaet Haahr Petroleum klaget over, at Told- og Skattestyrelsen har meddelt, at petroleum, der sælges i dunke på 10 liter, kun er afdragsfritaget, hvis flammepunktet ikke overstiger 55° og produktet markedsføres under den neutrale betegnelse »petroleum« uden angivelse af, at produktet er anvendeligt i almindelige oliefyrianslæg. Det gøres gældende i skrivelserne, at en ensidig ændring af den tekniske beskrivelse af produktet petroleum er en indførelse af en teknisk handelshindring. Der henvises til EF's direktiv 83/189 om en informationsprocedure, særlig art. 8 og 9.

2. Afgift på petroleum er fastsat ved lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 621 af 14. oktober 1988. § 1 i denne lov har følgende ordlyd:

»§ 1. Af følgende olieprodukter svares der afgift til statskassen således:

- 1) Gas- og dieselolie: 176 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie: 198 øre pr. kilo.
- 3) Fyringstjære: 178 øre pr. kilo.
- 4) Petroleum: 176 øre pr. liter. Dog er der afgiftsfrihed for petroleum, som afsættes i beholdere på 10 liter eller afsættes til mellemhandlere udelukkende til aftapning på sådanne beholdere.«

Ingen af de 4 afgiftskategorier er defineret i loven, og det er oplyst, at petroleum sælges i flere kvaliteter, dog normalt således at flammepunktet er under 55°. Petroleum, der har et flammepunkt over 55°, er uegnet til fyring i oliekaniner, men afgiftsfritagelsen for petroleum i 10 liters dunke blev indført netop af hensyn til beboere af ældre ejendomme med oliekanin.

3. Rådets direktiv af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til standarder og forskrifter (83/189) er ændret ved direktiv 88/182. Efter artikel 8 i direktivet har medlemsstaterne pligt til at underrette Kommissionen om ethvert udkast til »teknisk forskrift«, medmindre der blot er tale om en gengivelse af en international eller europæisk standard. Efter artikel 9 skal en medlemsstat udsætte vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift i 6 måneder regnet fra datoen for meddelelsen til Kommissionen. Under visse nærmere omstændigheder kan denne frist forlænges. Udtrykket »teknisk forskrift« er defineret i direktivets artikel 1, nr. 5, således:

»I dette direktiv forstås ved . . .

5. »Teknisk forskrift«, tekniske specifikationer herunder de administrative bestemmelser, der gælder herfor, som retligt eller faktisk skal overholdes, for at et produkt kan markedsføres eller anvendes i en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat, bortset fra de specifikationer, som de lokale myndigheder fastsætter.«

I definitionen henvises således til udtrykket tekniske specifikationer, der i samme artikel nr. 1 defineres således:

»Tekniske specifikationer«, en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder terminologiske forskrifter for varen, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering samt fremstillingsmetoder og processer for landbrugsprodukter efter traktatens artikel 38, stk. 1 . . .«

Det fremgår af præamblen til direktivet fra 1983, at informationsproceduren er indført

med henblik på at gøre det muligt for Kommissionen at råde over nødvendige oplysninger inden medlemsstaternes udstedelse af tekniske forskrifter. Underretningens pligten tilsigter at styrke forbudet mod kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkninger, der er indeholdt i traktatens artikel 30, idet underretningen på udkaststadiet kan forebygge udstedelsen af forskrifter, der ville være i strid med artikel 30, og som ikke kunne retfærdiggøres efter de særlige hensyn, der er anerkendt i Domstolens praksis om denne bestemmelse eller om artikel 36.

4. EF-Domstolen har i en dom af 4. april 1968 i sag 27/67, Firma Fink-Frucht mod det tyske toldvæsen, Samlung 1968, s. 333, taget stilling til, om en afgift, der blev opkrævet ved import af varer, der ikke fandtes i importlandet, var i strid med traktatens artikel 95 eller artikel 30. Domstolen udtalte, at artikel 95 ikke forbyder medlemsstaterne at pålægge indførte varer indenlandske afgifter, selv om der hverken findes lignende indenlandske varer eller andre indenlandske produktioner, som herved kunne blive beskyttet. Domstolen fortsatte vedrørende spørgsmålet om en eventuel overtrædelse af artikel 30:

»Indenlandske afgifter, der opkræves under de nævnte forudsætninger, er heller ikke omfattet af det forbud, der er indeholdt i traktatens artikel 30 mod mængdemæssige restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning. Disse restriktioner, der tilsigter en begrænsning af importmængden, adskiller sig med hensyn til funktionsmåde og formål fra afgiftsmæssige foranstaltninger. Da endvidere artikel 30 på den ene side og artikel 95 på den anden side forudser forskellige tidsfrister og procedurer for ophævelse af de handelshindringer, som de vedrører, kan det vanskeligt antages, at samme afgift på samme tid kan være en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ importrestriktion og en indenlandsk afgift.«

Domstolen har på ny taget stilling til afgrænsningen mellem art. 30 og artikel 95 i en dom af 3. marts 1988 i sag 252/86, Bergandi, Saml. 1988, s. 1343. Sagen, der var forelagt af en fransk domstol, vedrørte lovligheden af en afgift på spilleautomater, og den nationale domstol ønskede særlig oplyst, om afgiften var

i strid med 6. momsdirektiv artikel 33. Herudover blev der spurgt, om en afgift kunne være i strid med traktatens artikel 30, når den kunne begrænse importen fra andre EF-lande. Om dette spørgsmål udtalte EF-Domstolen:

»Med hensyn til det sjette spørgsmål skal det blot bemærkes, at EØF-traktatens artikel 30 generelt omfatter alle foranstaltninger, som kan begrænse importen, og som ikke er særligt reguleret i andre traktatbestemmelser. Da de i de præjudicielle spørgsmål nævnte begrænsninger er af fiskal karakter, skal det følgelig alene afgøres på grundlag af traktatens artikel 95, hvorvidt de er forenelige med traktaten.«

Endelig har spørgsmålet været fremme i sag 45/87, Kommissionen mod Irland, dom af 22. september 1988. Denne sag drejede sig om Irlands overtrædelse af direktiv 71/305 om udbud af offentlige anlægsarbejder og overtrædelse af artikel 30. Fra irsk side havde man stillet krav om konstruktionen af nogle vandrør med den virkning, at de kun kunne fremstilles i Irland.

Den irske regering gjorde bl.a. gældende, at sagen ikke kunne bedømmes ud fra artikel 30, idet det afgørende ikke var brugen af vandrør, men anlægsarbejdet. Det måtte derfor være traktatens regler om tjenesteydelser, der fandt anvendelse. Traktatens artikel 30 omfatter ikke hindringer, som er omhandlet i andre særlige bestemmelser i traktaten.

Hertil udtalte Domstolen:

»Denne argumentation kan ikke lægges til grund. Formålet med artikel 30 er at ophæve alle de foranstaltninger fra medlemsstaternes side, som hindrer indførslerne ved samhandelen inden for Fællesskabet, uanset om sådanne foranstaltninger direkte vedrører de importerede varers bevægelighed eller de indirekte medfører en hindring af afsætningen af varer fra andre medlemsstater. Den omstændighed, at visse af de nævnte hindringer skal vurderes i relation til særlige bestemmelser i Traktaten som f.eks. artikel 95, der vedrører afgiftsmæssig forskelsbehandling, ændrer intet ved, at artikel 30 er en generel forbudsbestemmelse.

Derimod vedrører de bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser, som den irske regering har påberåbt sig, ikke varebevægelser, men retten til frit at udøve virksomhed og drage fordel heraf; bestemmelserne indeholder ingen konkret regel om bestemte hindringer for va-

thers frie bevægelighed. Det forhold, at en offentlig bygge- og anlægskontrakt vedrører en tjenesteydelse, kan derfor ikke bevirke, at en begrænsning med hensyn til materialevalget, som er optaget i en meddelelse om udbud, ikke er omfattet af forbudsbestemmelserne i artikel 30.«

Efter Justitsministeriets opfattelse kan henvisningen i denne dom til artikel 95 ikke fortolkes således, at Domstolen hermed ønskede at ændre sin hidtidige faste praksis med den konsekvens, at afgiftsregler også kan rammes af artikel 30. Spørgsmålet om afgrænsningen mellem artikel 30 og artikel 95 var ikke af betydning for den konkrete sag, og bemærkningen kan ikke tillægges særlig vægt ved siden af de øvrige domme, der specielt tog stilling til spørgsmålet.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det derfor på grundlag af domspraksis antages, at medlemslandenes afgiftslovgivning skal bedømmes efter reglerne i traktatens artikel 9 om toldlignende afgifter og artikel 95 om indenlandske afgifter, men ikke efter artikel 30-36 om mængdemæssige begrænsninger. Heraf følger endvidere, at direktivet om en informationsprocedure, der som nævnt er tilbageværet som et supplement til bestemmelserne i artikel 30-36, som udgangspunkt ikke finder anvendelse på bestemmelser i afgiftslovgivningen.

5. Denne opfattelse har været fulgt i dansk lovgivningspraksis siden direktivets vedtagelse, idet ingen afgiftslov er blevet notificeret for Kommissionen efter direktivets regler, uanset om afgiftsloven i sig selv indeholder en række tekniske specifikationer. Som eksempel kan for så vidt henvises til afgiftsfritagelsen for petroleum i beholdere på 10 liter, som blev gennemført ved lov nr. 842 fra 1988. Efter direktivets artikel 1, nr. 1, er en teknisk specifikation også en specifikation, der fastlægger karakteristika for produktets emballering, og en afgiftsændring, der er afhængig af emballagens størrelse, er derfor en teknisk specifikation. Imidlertid blev loven om afgiftsfritagelse ikke notificeret for Kommissionen. Afgiftslovgivningen indeholder talrige andre eksempler på, at afgiftskategorier er fastlagt ved hjælp af specifikationer, der ville være omfattet af direktivet, hvis ikke de netop havde været indeholdt i en afgiftslov. Som andre eksempler kan nævnes lov nr. 834 af

21. december 1988 om visse miljøafgifter, hvorefter der bl.a. svares afgift af »kemiske stoffer og produkter, der ved denne lovs ikrafttræden er godkendelsespligtige efter kapitel 7 i lov om kemiske stoffer og produkter, i emballager, der indeholder mindre end 1 kg eller 1 liter i flydende form.«

Den opfattelse af informationsproceduredirektivet, der her er redegjort for, er ikke anfægtet af Kommissionen for så vidt angår almindelige afgiftslove. Imidlertid har Kommissionen i forbindelse med den danske afgiftsfritagelse for miljøvenlige biler tilkendegivet, at en afgiftsfritagelse, der knytter sig til en teknisk specifikation af, hvad der skal forstås ved en miljøvenlig bil, er omfattet af direktivet. Kommissionen har dog ikke fastholdt sit synspunkt på en sådan måde, at spørgsmålet har været gjort til genstand for en egentlig meningsudveksling i en traktatbrudssag. Regeringen har imidlertid antaget, at der ikke forelå en notificeringsforpligtelse, idet man bl.a. baserede sig på et notat af 26. oktober 1988 fra Udenrigsministeriet.

6. En anerkendelse af en notificeringspligt ville navnlig være ødelæggende for vedtagelsen af afgiftslove, der jo normalt har en kort ikrafttrædelsesfrist.

Spørgsmålet kan rejses, om man kunne anerkende, at efterfølgende forskrifter, der afgrænser afgiftskategorierne i en afgiftslov, kan sidestilles med en teknisk forskrift i direktivets forstand. Ved overvejelserne herom må der lægges vægt på, om der er tale om en bestemmelse, der på nogen måde direkte eller indirekte kan påvirke samhandelen mellem EF-landene. Ved vurderingen af dette spørgsmål kan der lægges vægt på, om kravene retter sig til udbyderen f.eks. ved alene at pålægge udbyderen at opkræve afgift af varer, der opfylder bestemte kriterier af betydning for afgiftspålæggelse eller -beregning eller mod selve produktet, dettes karakteristika m.v., herunder især terminologiske forskrifter for varen, emballering, mærkning eller etikettering. Herunder må også bestemmelser om varens brug eller ikke tilladt forbrugsmåde tages i betragtning.

I den foreliggende sag finder Justitsministeriet ikke anledning til at tage endelig stilling til, om informationsdirektivet kan antages at finde anvendelse, fordi Told- og Skattestyrelsens skrivelse til Haahr Petroleum ikke indeholder

et markedsføringsforbud, men alene bestemmer, at et produkt skal markedsføres under den generiske betegnelse »petroleum« og kunne anvendes til oliekomponenter for at være afgiftsfritaget. Der er således tale om et krav til udbyderen snarere end til produktet.

7. Sammenfattende finder Justitsministeriet, at informationsdirektivet ikke finder anvendelse i den konkrete sag.